Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCI. Ч. 183. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 25-го ВЕРЕСНЯ 1984 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, SEPTEMBER 25, 1984 No. 183. VOL. XCI.

ВІДБУЛАСЯ КОНФЕРЕНЦІЯ УЗХ

Лігайтон, Па. (П.Р.). — Під знаком 100-річчя Українського Жіночого Руху відбулася тут конференція Українського Золотого Хреста під час довгого „вікенду" з нагоди Дня Праці, 1, 2 і 3-го вересня ц.р.

Відкриваючи конференцію молитвою, голова Головної Управи УЗХ Наталія Іванів у своєму виступі згадала, що цього року минає 60 років від мученицької смерти героїні Ольги Басараб, а Володимира Кавка блискучо виконала свій твір присвячений О. Басараб, переплітаний віршами. Голова додала ще до цього кілька зворушливих споминів із свого дитинства, коли вона з батьком відвідувала гріб О. Басараб і складала на ньому квіти. Голова теж згадала, що українське жіноцтво того року відзначує 100-річчя УЖР, в який і Український Золотий Хрест вложив поверх 50 років своєї праці й осягів.

У конференції взяли участь 33 делеґатки з різних місцевостей. По звітах голови Н. Іванів, секретарки Орести Яримович, касирки Іванни Грасовської, організаторки Раї Куделі, виховної референтки Володимири Кавки, редекторки „Бюлетеню УЗХ" Міри Повх і фінансової референтки Комітету оборони й допомоги при Головній управі Ліди Белендюк, стверджено, що за останній рік спільними зусиллями зроблено великий крок вперед. Крім праці в громаді по різних осередках, де влаштовано десятки різних імпрез, — вшанування визначних постатей, мистецькі виставки, фестивалі, базари, літературні вечори й розвагові — посвячувано багато часу й уваги, при тісній співпраці, своїм специфічним цілям та завданням. Тут найбільше уваги присвячено допомозі нескореним в Україні, потерпівшим українцям від повені в Бразилії, українцям у Польщі тощо. Дано признання редакторці „Бюлетеню УЗХ", який виходить на час і на високому рівні. УЗХ держить зв'язки з міжнародними і американськими жіночими організацями. Досить основно проаналізовано організаційну працю за минулий рік і накреслено ряд завдань, які треба б виконати в біжучому році.

Голова Світової Федерації Українських Жіночих Організації д-р Марія Квітковська вітала конференцію й брала в ній активну участь своїми заввагами й порадами.

Учасники конференції взяли участь у вшануванні 40-річчя смерти Олега Ольжича, в програмі того святкування виступали й членки УЗХ — Кавка та Оксана, Марта й Маріянна Михайлюки. Учасники конференції також взяли участь у святковій вечері ОДВУ, на якій відзначено й 100-річчя Українського Жіночого Руху монтажем пера Лесі Храпливої-Щур і прозірками. В монтажі виступали В. Кавка, О. й Марта Михайлюки, М. Повх і Павлина Різник.

Ще в понеділок продовжувано ділову сесію, де устійнено ряд постанов та закічнено триденну конференцію молитвою.

Проф. М. Тарнавецький був у Бразилії з важливим завданням

Вінніпеґ, Ман. — Цього року Канадська аґенція міжнародного розвитку звернулася до експертів високовольтажної технології з відділу електричної інженерії при Манітобському університеті у Вінніпезі з проханням заснувати, розвинути і устабілізувати аспірантуру в ділянці енерґетики при Федеральному університеті у місті Бельо Горізонте, сто

(Закінчення на стор. 7)

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ УНС ПЕРЕВЕЛА ПІВРІЧНУ КОНТРОЛЮ

Джерзі Сиmі, Н. Дж. — Головна Контрольна Комісія Українського Народного Союзу перевела в днях від 17-го до 21-го вересня ц.р. перевірку майна, книговодства та організаційного стану УНСоюзу, допоміжної Української Народної Корпорації Дому УНС, Видавництва „Свободи" та оселі Союзівка.

У п'ятницю, 21-го вересня ц.р., відбулася зустріч членів Головної Контрольної Комісії з членами Екзекутивного Комітету, затрудненими в Головній Канцелярії УНСоюзу. На цій нараді обговорювано справи усіх департаментів: рекордового, фінансового і організаційного, як і Видавництва „Свобода", виховно-відпочинкової оселі Союзівка та Української Народної Корпорації Дому УНС.

Контрольна Комісія подала свої рекомендації відносно всіх ділянок, зокрема осінньої кампанії та Видавництва „Свобода".

„Волошки" дістали грошовий „ґрент" і вибрали нову Управу

Філядельфія. — Український танцювальний ансамбль „Волошки", що існує вже 12 років, тут, за професійну вмілість і високі осяги в хореографічному мистецтві одержав від крайової установи сприяння мистецтвам (National Endowment for the Arts) грошову нагороду в сумі 8,000 долярів для поширення репертуару ансамблю і нових костюмів для нових танців.

Ансамбль „Волошки" оснувався в 1972 році під керівництвом визначного хореографа Зої Граур-Корсун, яка була артистичним директором ансамблю від початку оснування до 1980

(Закінчення на стор. 8)

С. Старик виступатиме на бенкеті для презентації Англомовної Енциклопедії

Торонто. — В п'ятницю, 26-го жовтня ц.р., Степан Старик, українського роду світової слави скрипаль і концертмайстер Торонтонської симфонічної оркестри братиме участь у святкуваннях з приводу публікацій першого тому Англомовної Енциклопедії Українознавства.

Поява першого тому енциклопедії—це завершення 25-літньої праці поверх ста авторів з різних частин світу. Головними редакторами твору є проф. Володимир Кубійович, довголітній голова НТШ в Европі та автор багатьох ентропогеографічних та демографічних праць про Україну й суміжні території. Англомовна Енциклопедія Українознавства це доповнене й усучаснене перевидання Енциклопедії Українознавства, гаслову частину якої заініціювало 35 років тому Наукове Товариство ім. Шевченка, найстарша українська наукова установа.

„Англомовна Енциклопедія Українознавства — це один із найважливіших проєктів українців у діяспорі і я горджуся тим, що центром підготовки являється Торонтонський університет", — каже д-р Данило Струк, професор української літератури й мови в департаменті славістики при Торонтонському університеті та відповідальний редактор і керівник енциклопедичного проєкту в Торонто. Збираючи й занотовуючи всі вияви української культури й історії, енциклопедія служить скарбницею знання, що могло б зовсім затратитися. Згідно з проф. Струком, деякі інформації, що знаходяться в енциклопедії, замовчують у совєтській Україні або перекручують.

Перший том енциклопедії охоплює букви А-Ф і включає приблизно 2,800 гасел, поверх 400 фотографій, 83 карти і п'ять кольорових ілюстрацій. В додатку до першого тому появиться додатковий томик, що міститиме кольорову карту України й 32-сторінковий покажчик. Перший том коштуватиме 90 дол. до 31-го грудня 1984, а відтак 115 дол. Праця над другим томом уже почалася і другий том має появитися в 1987 році.

Енциклопедія появляється під патронатом НТШ в Европі, почерез фінансування Канадського Інституту Українських Студій та Канадської Фундації для Українських Студій.

Щоб отримати брошуру про перший том енциклопедії слід звертатися до: Marketing Department, University of Toronto Press, 63A St. George St., Toronto, Ont., M5S 1A6.

За квитками на святочний бенкет слід звертатися до Public and Community Relations Office, Simcoe Hall, University of Toronto, Toronto, Ont., M5S 1AI, tel.: (416) 978-6564. Квитки на бенкет по 50 дол. від особи, чеки слід виставляти на University of Toronto.

За дальшими інформаціями про Англомовну Енциклопедію Українознавства слід звертатися до бюра енциклопедичного проєкту в Торонто: (416) 978-6934.

За дальшими інформаціями в справі святочного бенкету слід звертатися до Public and Community Relation Office: (416) 978-6564.

УКРАЇНСЬКИЙ ЕДМОНТОН

(Ольга Кузьмович)

В ЕДМОНТОНІ ПІЗНО ЗАХОДИТЬ СОНЦЕ...

Пластова група зібрана з приводу зустрічі з О. Кузьмович.

Літніми місяцями важко уявити собі, що Едмонтон має зимою неприємне підсоння, повне снігів, морозів і темних, довгих вечорів.

Ми зі здивуванням глядимо на годинник і не можемо повірити, що він вказує вже після дев'ятої вечора, а ціле місто ще купається в промінях заходячого сонця.

І, здається, те сонце, що тут літньою порою продовжує своє перебування, немов хоче тим надолужити втрачені зимою години, впливає на мешканців та загріває їхні серця до такої гостинности, яку довелося нам зустрічати на кожному кроці в часі наших днів перебування на „далекому Заході". А може приймали нас так тепло тому, що ми тут накоротко, або що будемо про бачене і почуте писати у пресі?

Незалежно від причини, — уважливість і бажання допомогти ми завважили у всіх зустрічних українців, а вже особливо відчули уважливість до нашої „Свободи", яку ми тут репрезентували. Коли пригадається, як часто вже нам довелося здобувати собі місце журналіста на наших різних імпрезах „на сході", як не раз треба було старатися і за стіл і за можливість писати, — тут ім'я кореспондента „Свободи" відкривало двері та висувало на передові місця.

Тож ми зі справжнім зворушенням згадуємо, що кореспондента „Свободи" представив окремо проводячий бенкетом Днів Спадщини Петро Саварин, що парох катедри УПЦ св. Івана митрофорний протоієрей Дмитиро Лучак при кінці проповіді згадав, що в церкві є кореспондент „Свободи", якого всі вітають, що наша журналістична карта відкрила дорогу там, де впускали авта лише урядових представників.

Цю сердечність показували нам всі, з ким нам довелося зустрічатися і кожний на свій спосіб старався нам допомогти та відкрити перед нами бодай частинно це так інакше, але не менше цікаве від нашого життя.

Ось д-р Микола Суховерський, голова провінційного КУК-у, розповідає нам охоче про свою працю, якою координує численні українські організації і репрезентує їх як треба перед урядом. Він дає докази жертвенности української громади в Альберті, що в останніх лише роках зложила більше як півмільйона долярів на різні акції, про її бажання співпрацювати та там, де треба, показати одність української спільноти.

(Закінчення на стор. 7)

ЗСА ЗНОВУ ВИСТУПИЛИ В ОБОРОНІ А. САХАРОВА

Стокгольм, Швеція. — Делеґація З'єднаних Стейтів Америки на европейській конференції для справ безпеки і розброєння, яка тут відбувається, перестерегла Совєтський Союз, що представники ЗСА будуть змушені поставити справу академіка Андрея Сахарова на порядок денний цієї конференції, якщо згаданий вчений і далі перебуватиме на засланні в Горькому зі своєю дружиною Єлєною Боннер і не матиме доступу до джерел науки.

Голова американської делеґації Джеймс Ґудбі, заявив на пленарній сесії представників 35-ох держав, сиґнаторів Гельсінкських угод, що поведінка совєтських урядових чинників із Сахаровим це виразне ламання постанов Гельсінських угод, а зокрема справ так званого третього кошика (права людини) і вони повинні обговорюватись на черговій Гельсінкській нараді, яка відбудеться в 1986 році у Відні, Австрія.

Керівник совєтської делеґації Олеґ Ґрінєвскі назвав промову американського представника „антисовєтською пропаґандою і провокацією" та заявив пленарній сесії, що заввага Ґудбі була зроблена для того, щоб затроювати атмосферу на цій конференції. Крім того совєтські представники вважають, що на стокгольмській конференції, згідно з попереднім домовленням, не повинно говоритись про порушення прав людини, бо для цього відбудеться окрема нарада в Оттаві, Канада, в наступному році.

Дж. Ґудбі заявив кореспондентам після сесії, що він підніс справу А. Сахарова на цій нараді тому, що її не можна відділити від Гельсінкських постанов, а до наступного року совєтський уряд може допомогти Сахарову „переставитись на той світ". Крім того він вважає, що порушення прав людини в СССР таке велике, що про нього треба говорити не кожного року, а кожного дня.

На початку вересня Комісія міжнародних справ в Палаті Репрезентантів винесла резолюцію з проханням до президента Роналда Реґена, щоб він справу А. Сахарова підніс на стокгольмській конференції, так, що пропозиція американського представника має силу мандату Конґресу.

У СВІТІ

ПРЕЗИДЕНТ ФІЛІППІН Фердінанд Маркос, перший раз від часу виконання атентату на лідера опозиції Беніньо Акіно, зайняв невтральне становище, не конче згідне зі становищем військових кіл, які ввесь час поширювали чутки, що Акіно вбили комуністи. Тепер у справу вбивства замішані високі старшини армії, хоч слідство ще не закінчене і нікому вини не доказано. Маркос заявив кореспондентам, що, не зважаючи на те, кому буде доказано вину, він стане перед судом і понесе усі консеквенції.

ПРЕЗИДЕНТ ІТАЛІЇ Сандро Пертіні вручив американському бальоністові, колишньому полковникові летунства Джо Кіттінджерові, грамоту і медалю за відвагу і небуденне досягнення. Дж. Кіттінджер, як відомо, перелетів Атлантійський океан на бальоні сам один, а помагав йому тім радіових і географічних експертів. У церемонії вручення цієї нагороди взяли участь американці, представники амбасади ЗСА. Европейці захоплені досягненням полковника Кіттінджера і подивляють його відвагу.

В'ЄТНАМСЬКІ ОКУПАЦІЙНІ війська починають вживати джетових літаків совєтського виробу МІҐ-21 і МІҐ-23 для бомбардування позицій партизанських частин у прикордонній полосі між Камбоджею і Таїляндом. Очевидно, такі зухвалі рейди викликають протест таїляндського уряду, який домагається від Ради Безпеки ОН нагляду над поведінкою в'єтнамських окупаційних військ в Камбоджі.

ПАСАЖИРСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ, який плив через Суезький канал у Червоне море, а потім мав причалити до одного з портів в Савдійській Арабії, щоб забрати частину вірних, які прибули на відпуст до Мекки, наїхав на міну. Капітан корабля заявив, що міна знищила передню частину корабля. Єгипетські речники заявили, що це вже 19-ий корабель, пошкоджений мінами в Червоному морі невідомими терористами.

НА ПРОТЯЗІ МИНУЛОГО тижня продовжувались в Парижі й інших більших містах Франції бомбові атентати, якими, праводоподібно, займаються корсиканські терористи з так званого Національного визвольного фронту (ФЛНС). Терористи, користуючись практикою своїх „колеґ" з Ірану й інших арабських країн, залишають бомби і вибуховий матеріял у запаркованих автомобілях, переважно під урядовими будинками і фінансовими установами.

УРЯД ВЕЛИКОБРИТАНІЇ прийняв тимчасовий плян, випрацьований спільною британсько-китайською комісією, який передбачає закінчення кольоніяльного стану в Гонґ Конґу і передання цього міста під керівництво Китайської Народної Республіки в 1997 році. У Лондоні передбачають, що таким самим шляхом піде Пекін, бо немає жадних перешкод, які стали б на шляху цьому плянові. „Ми домовились про основні справи, — заявили британські речники, — включно зі справою населення". На підставі цього пляну мешканці Гонґ Конґу будуть мати можливість залишитись в родинному місті, або виїхати з нього до обраної ними держави.

АРҐЕНТИНСЬКА УРЯДОВА комісія, покликана до життя урядом для ствердження надужиття колишнього військового уряду на відтинку прав людини, закінчила свою працю і ствердила, що військова хунта не тільки порушувала права людини, але, завівши в країні диктатуру, вбивала своїх політичних противників. Згідно зі студією комісії, в Арґентині „пропало без вістей" 8,800 осіб, які були заарештовані, або притримані тимчасово колишнім урядом. Між названими є також 172 дітей у віці від 5-17 років.

ПІВНІЧНА КОРЕЯ, яка шукає політичного і військового замирення з Південною Кореєю і З'єднаними Стейтами Америки, здивувала світ своєю готовістю допомогти поводянам в Південній Кореї і вислати потребуючим 7,200 тонн рижу, 500,000 метрів різних матеріялів і готових одягів, 100,000 тонн цементу, потрібного для будови нових приміщень і хат, та більшу кількість медикаментів і медичного виряду. Південнокорейський Червоний Хрест погодився прийняти допомогу північнокорейського Червоного Хреста, а уряд на півдні пообіцяв забезпечити автомобілі з півночі при доставі обіцяної допомоги. Політичні спостерігачі заявили, що започаткована співпраця обидвох частин Кореї варта уваги.

ПРЕЗИДЕНТ Р. РЕҐЕН ЗАПОЧАТКУВАВ РОЗМОВИ З А. ҐРОМИКОМ

Президент Роналд Реґен (справа) і амбасадор ЗСА до ОН Джін Киркпатрик вітають Андрея Ґромика на прийнятті в Ню Йорку.

Ню Йорк. — Президент Роналд Реґен, будучи в Ню Йорку з нагоди його виступу на 39-ій сесії Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй, зустрівся коротко в товаристві амбасадора З'єднаних Стейтів Америки до ОН Джін Киркпатрик, з міністром закордонних справ СССР Андреєм Ґромиком і тим самим, як кажуть політичні спостерігачі, започаткував з ним політичний діялог, який він буде продовжувати у п'ятницю, 28-го вересня у Вашінґтоні.

Цікавою і вартою уваги була заява Президента, що ЗСА стремлять до відновлення більш реалістичних і конструктивних відносин з Совєтським Союзом і це повинна мати на увазі совєтська делеґація, яка прибуде разом з Ґромиком на розмови до столиці Америки. Кореспонденти завважали, що обидва співрозмовці прибули на коротку зустріч з дружинами і деякими найближчими дорадниками. Із совєтської сторони в зустрічі дуже активно партиципував амбасадор СССР до ЗСА Анатолій Добринін.

Очевидно, ліберальна преса, яка у виборчій кампанії радше підтримує демократичного кандидата на президента Волтера Мондейла, вважала за потрібне відмітити, що зустріч Р. Реґена з А. Ґромиком в Ню Йорку була подумана радше як пропаґандивна передвиборча кампанія, ніж ділові розмови між двома державними мужами. Такий висновок зроблено тому, що зустріч відбулася в престижевому готелі Валдорф Асторія і мала форму прийняття при виповнених напитками і їдженням столах, як підкреслила одна з нюйоркських газет. Газета не забула пригадати, що таку зустріч з Ґромиком матиме в четвер, 27-го вересня В. Мондейл, який надієтсья, що він матиме велику користь з цієї зустрічі.

В політичних колах існує думка, а в декого навіть переконання, що після зустрічі Р. Реґена з А. Ґромиком, відбудуться чергові зустрічі на найвищому рівні і що відносини між ЗСА і СССР поліпшаться в майбутньому, враховуючи загрозу нуклеарної війни для обох країн і цілого світу взагалі. Крім того опити виказують, що виборці незадоволені політикою Реґена у відношенні до СССР і це матиме мабуть найбільший вплив на перебіг розмов між Президентом ЗСА і совєтським міністром, — заявляють політичні аналітики.

В АМЕРИЦІ

З ВАШІНҐТОНУ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, що речники Сенату і Палати Репрезентантів осягнули компроміс в справі мілітарного бюджету в сумі 292 більйонів дол. на 1985 рік і рішили відложити до слідуючого року справу продукції ракет МХ. Цей компроміс рішено по довших дебатах між представниками обох палат. Щодо ракет МХ, то обидві палати мусять голосувати ще в 1985 році для остаточного рішення.

СПЕЦІЯЛЬНА СУДОВА КОМІСІЯ видала вислід свойого доходження, в якому вповні регабілітовано Едвина Міса, колишнього дорадника президента Роналда Реґена, якого посуджувано в тому, що він, користаючи зі свойого високого становища, давав праці своїм рідним і знакомим, як теж за його фінансові операції. Джейкоб А. Стайн, речник комісії, заявив, що в 11-ти точках обвинувачення не знайдено нічого такого, що вимагало б судового слідства. Президент Реґен заявив, що він підтримує своє раніше рішення номінувати Міса на генерального прокуратора.

КОМЕНТУЮЧИ БРУТАЛЬНЕ БОМБУВАННЯ американської амбасади в Бейруті, речники американського Уряду заявили, що ЗСА не думає „про негайну відплату" за цей ганебний злочин доконаний правдоподібно іранськими терористами. Президент Роналд Реґен заявив під час свого виступу в Айова, що „ніхто не змусить силою ЗСА покинути Ливан і Америка буде тримати свої мілітарні з'єднання в Ливані так довго аж доки країна не осягне миру згідно з бажанням населення країни."

СПЕЦІЯЛЬНА АМЕРИКАНСЬКА КОМІСІЯ, назначена американським Урядом для розсліду операцій ЮНЕСКО, видала довший звіт, в якому наведено ряд надужить, неправильностей і дублювання різних операцій тощо. Все це завдячують зцентралізованій адміністрації генерального директора, Амаду Маґтар М'Бов, громадянина Сенеґалю. Досі ряд західніх країн проголосили свій вихід з ЮНЕСКО, якщо ситуація внутрі цієї важливої організації не поправиться. Америка, Британія, Голляндія, Данія і Західня Німеччина є серед тих країн, які заявили, що відтягнуть своє членство з ЮНЕСКО.

В МІСТОЧКУ ГОППАДЖ на Лонґ Айленді п'ять міських урядників оскаржено за побирання хабарів та пов'язання зі злочинцями у їх леґітимному бизнесі вивозу сміття з містечка. Між арештованими є міський радний, міський писар і директор департаменту охорони довкілля. Через їхні надужиття мешканці цього містечка мусіли платити високі ціни за вивезення сміття.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Володимир Якимець „вибрав свободу"

Дня 9-го лютого 1983 року урядовець Об'єднаних Націй Володимир Якимець, совєтський громадянин на етаті ОН в Ню Йорку (можна припускати, що він українець, бо прізвище в нього українське) відмовився від совєтського громадянства та попросив політичного азилю в американських властей. Він зрезиґнував зі всіх своїх постів, своєї кар'єри у Совєтському Союзі і в листі до генерального секретаря ОН написав таке:

„Я хочу запевнити Вас у моєму незмінному відданні і посвяті до ОН і моєму бажанні і намірі продовжувати всі свої обов'язки згідно з умовою в моєму контракті..."

По кількох тижнях Секретаріят ОН уділив В. Якимцеві спеціяльну відпустку „аж до дальшого повідомлення". Відтак після двох тижнів Секретаріят ОН повідомив п. Якимця, що йому заборонений вступ до будинку ОН. Опісля коли пройшли два місяці п. В. Якимець отримав нового листа від генерального секретаря ОН, в якому його повідомлено про його промоцію до вищого ступеня тому, що він „виповнив всі вимоги професіоналізму, віддання своєму завданню та невсипущій праці..."

Одначе 23-го листопада 1983 року він дістав ще іншого листа від генерального секретаря ОН, в якому було сказано, що його контракт не буде продовжений і що всі його контакти з ОН „розв'язуються". Це сталося без порозуміння з його департаментом та його безпосередніми зверхниками. Очевидно, це сталося на домагання совєтського уряду. Як відомо, всі члени секретаріяту та інших департаментів ОН із СССР і комуністичних країн є нібито „на позичці" своїх комуністичних урядів і можуть бути відкликані.

Справа В. Якимця опинилася в Трибуналі ОН, де головою є мадярський делеґат, а його заступником індієць; вони перерішили справу в некористь В. Якимця.

Коментуючи рішення цього Трибуналу, д-р Джин Киркпатрик, американський представник ОН заявила:

„Ніяка нація, включно з тими країнами, які назначують своїх громадян до ОН, не повинна встрявати в політичні переконання урядовців ОН".

Але з В. Якимцем сталося якраз навпаки. Тому, що він покинув совєтське громадянство, совєти зуміли „переконати" генерального секретаря ОН, що Якимцеві не треба відновляти контракту праці, тим робом покаравши його за „зраду" Совєтського Союзу. І так ще одному совєтському громадянинові надокучив „надмір свободи" в совєтському раю, і не дивлячись на здеґрадування з його попереднього становища, він попросив в американських властей політичного азилю. Це не перша цього роду історія і напевно не остання, але вона доказує про гін людини до справжньої свободи у вільному світі, який совєтська лжепропаґанда називає „гнилим Заходом". Шкода тільки, що генеральний секретар в Обєднаних Націях у випадку В. Якимцева не проявив твердшої постави на встрявання совєтського уряду у цій справі.

ЗАВІЩАННЯ

БЛАЖЕННІШОГО ПАТРІЯРХА ЙОСИФА

ЙОСИФ
ПАТРІЯРХ КИЄВО-ГАЛИЦЬКИЙ І ВСІЄЇ РУСИ

Моїм Духовним Дітям, Владикам, Священикам, Монахам і Монахиням і всім Вірним Української Католицької Церкви

Мир у Господі і Архиєрейське Благословення!

Ще трохи, і світ мене не побачить" (Йо. 14,19), „Ще трохи, і ви не побачите мене більше..." (Йо. 16,16), бо надходить година, коли вже і притчами не промовлятиму до вас... " (Йо. 16,25). Залишаючи цей світ і „сидячи на санях", як говорили наші предки, після 90-тикількалітнього життя молюся за вас, моє Духовне стадо, і за весь Український народ, якого я сином і якому я старався ввесь свій вік служити, словами прощальної Архиєрейської молитви Господа Нашого Ісуса Христа. Він бо для нас усіх і для всього світу є „путь, істина і живот" (Йо. 14,6).

У тому, переставляючися у світ вічности, благаю Отця Небесного, щоб Він прославив Сина свого у вас, щоб ви спізнали Його, „Єдиного, Істинного Бога" і Ним „посланого — Ісуса Христа" (Йо. 17,3), і щоб Він дав вам „Утішителя, який буде з вами по віки, Духа Істини, якого світ не може сприйняти бо не бачить Його і не знає. Ви ж Його знаєте, бо перебуває Він з вами і буде в вас". (Йо. 14, 16-17).

Разом з цією молитвою, прощаючися зо світом і всіми вами, Дорогі мої духовні діти, так, як велить нам наша свята прадідівська християнська віра, залишаю вам свій Батьківський і Пастирський Заповіт!

„...Щоб ви не зневірилися..." (Йо. 16,1) і „Хай не тривожиться серце ваше. Віруйте в Бога!..." (14,1).

І основне заповітую вам: „Щоб ви любили один одного..." (Йо. 15, 12, 17,) любов'ю, над яку більшої немає, що й готова життя своє віддати за друзів своїх..." (пор. Йо. 15, 13).

* * *

Оця любов до Христа, любов до Святої Церкви, що є Його Таїнственним Тілом, любов до рідної Української Церкви, що є повноцінною частиною вселенської християнської Родини, любов до рідного Українського народу, з його духовними і матеріяльними скарбами вселюдського значення, визначували мій життєвий трудолюбивий шлях, моє думання і мою працю, на волі і в неволі.

Впродовж цілого свого життя був я, і таким відходжу з цього світу, В'язнем Христа!

Насамперед, в юних роках, був я добровільним Його в'язнем! Бо народився я і був вихований в українській християнській, хліборобській, глибоковіруючій, родині. Вона передала мені і защепила в мені віру в Христа і любов до Нього! Тому сьогодні Вона передала мені віру в Христа і любов до Нього! Тому, сьогодні, здоганяючи їх у потойбічному світі, „ідіже ність болізні, ні печалі, но жизнь безконечная", з синівською вдячністю молюся за них! Батьки, християнська родина це основа здорового суспільства, народу, нації. Це запорука їх росту і сили! І тому заповітую вам: Збережіть, а де її розхитано, оновіть в Українському народі справжню християнську родину, як негаснуче вогнище життя і здоров'я Церкви і Народу!

Добровільним в'язнем Христа був я тоді, коли любов до Нього штовхнула мене на шлях здобувати знання і посвятитися науковій праці. Божому Промислові я вдячний за те, що запалив у мені цю іскру вже в моєму дитинстві, а старшому братові, Романові, за те, що став знаряддям цього Промислу, бо він навчав мене, п'ятилітнього хлопця, і завдяки цьому, ще заки почав я шкільне навчання, вмів я вже читати і писати, а рідна школа розпалила цю іскру любови до науки. З любовю до науки залишився я і далі добровільним в'язнем Христа, коли, відчувши покликання до духовного стану, рішився служити Христові.

Християнська Родина і Рідна Українська Школа — це передумови здорового виховання прийдешніх поколінь!

Отож, заповітую вам: Відроджуйте їх і рятуйте їх в Україні і в усіх країнах поселення нашого Українського народу!

В покликанні — служити Христові в духовному стані — виразно бачу Божу руку. Відчувши в ньому Господній Голос і підтримуваний Господньою десницею, радів я, що міг, упродовж кількох десятків найкращих років життя, працювати, як добровільний в'язень Христа, бувши Його служителем, як науковець, богословський дослідник найбільшого об'явленого Таїнства, Троїчного Божого Життя й, зокрема, Третьої Божої Особи у Пресвятій Тройці, Духа Святого, Духа Істини, Утішителя і Жизні Подателя, що все сповнює, що в нас і в Христовій Церкві невидимо перебуває (пор. молитва „Царю Небесний").

Надхненний Його благодаттю служив я своїй рідній Церкві на тих постах, які поручав мені Глава і Батько нашої Церкви, Слуга Божий Митрополит Андрей, як професор та ректор Духовної Семінарії і Богословської Академії, чи вкінці як основник Українського Католицького Університету тут в Римі...

Як той, що став добровільним в'язнем Христа, служив я українській богословській, колись так світлій, науці, стараючися воздвигнути її з руїни, оновити її, у свідомості, що наука – це один з наріжних каменів-стовпів відродження і сили народу, а богословська наука — це євангельський заповіт Христа — „Ідіть і навчайте всі народи..." (Мт. 28,19). Наука є остою для Церкви в нашім народі", вона через свої научні і виховні установи є „виховницею народу", бо через неї „одиниця стає тим багатша, чим сильніше опановує її ідея, що обіймає небо і землю, час і вічність, історію і сучасність, серце і ум..." (Пор. моє Слово на відкритті Богословської Академії — 6-го жовтня 1929 р.).

Рефлектуючи отак над значенням і цінністю науки, в обличчі вічности, яка невідхильно зближається до мене, заповітую вам:

Полюбіть науку, плекайте і збагачуйте її своєю працею і своїм знанням, будьте її служителями! Здвигайте храми науки, вогнища духової сили Церкви і Народу, пам'ятаючи, що немислиме повне життя Церкви і Народу без рідної науки. Наука — це їхнє дихання жизні!

* * *

Коли в 1939 році почався новий „хресний ход" нашої Церкви і великий Святець та Геній-Мислитель, Сл. Б. Митрополит Андрей покликав мене до архипастирського служіння, іменуючи мене Екзархом Великої України в жовтні 1939 року, а в грудні цього ж самого року, враз із єпископською хіротонією, призначуючи мене своїм наступником, сприйняв я ці покликання, як поклик таємного Голосу Божого, що словами Христа кликав — „Гряди по мні..." (Йо. 1,44).

Зрозумів я також у цих тяжких хвилинах і бурях, що навістили нашу Церкву, що значило „йти за Христом". Він бо сказав: „Іже хощет по мні іти, да отвежется себе, і возмет крест свой, і по мні грядет" (Мр. 8,34). Покликання до пастирської служби — це відречися себе самого, взяти хрест на свої плечі і йти слідом за Христом з любови до Христа, який також пророк, що „іже отвержется мене пред человіки, отвержуся його і аз пред Отцем моїм, іже на небесіх..." (Мт. 10,33).

Ось так ступав я на тернистий шлях мого дальшого життя. Почало бути дійсністю те, що вмістив я у своєму пастирському гербі — „Пер аспера ад астра". Передо мною, наступником Сл. Б. Андрея і пересмцем Його духової спадщини і Його заповітів, простелився довгий шлях відречченя, несення хреста і свідчення Йому „пред человіки", „в роді сем прелюбодійнім і грішнім" (Мр. 8,38) На цьому шляху могутня Божа Десниця помагала мені, В'язневі Христа ради, давати свідчення Христові, як це Він пророк своїм учням-послідовникам: „І будете мені свідками в Єрусалимі і у всій Юдеї та Самарії, і аж до краю землі..." (Ді. 1,8). Але на придорожніх стовпах мого шляху видніли інші написи: Не Єрусалим; Юдея, Самарія, а Львів, Київ, Сибір, Красноярський Край, Єнісейськ, Полярія, Мордовія..., і так дослівно „аж до краю землі".

Ув'язнення нічччю, тайні судилища, беконечні допити і підглядання, моральні і фізичні знущання й упокорення, катування, морення голодом; нечестиві слідчі і судді, а перед ними я, безборонний в'язень-каторжник, „німий свідок Церкви", що знеможений, фізично і психічно вичерпаний, дає свідчення своїй рідній мовчазній і на смерть призначеній Церкві... І в'язень-каторжник бачив, що і його шлях „на краю землі" кінчався приреченням на смерть!

Силу на оцьому моєму хресному шляху В'язня Христа ради давала мені свідомість, що цим шляхом іде також зо мною моє духовне стадо, мій рідний Український нарід, всі владики, священики, вірні, батьки і матері, малолітні діти, жертвенна молодь і безпомічні старці. Я не самотній!

Надлюдську витривалість та якусь таємничу силу давали мені записані в моїй душі євангельські слова Христа: „Се аз посилаю вас яко овци посреді волков: Будете убо мудрі яко змия, і цілі яко голубіє, внемліте же от человік, предадят бо ви на сонми, і на соборощах їх біют вас. І пред владики і царі ведені будете мене ради, во свидітельство їм і язиком. Єгда же предают ви, не пецітеся, како іли что возглаголете: дасть бо ся вам в той час, что возглаголете. Не бо ви будете глаголющії, но Дух Отца вашего, глаголяй в вас. Предасть же брат брата на смерть, і отец чадо: і востанут чада на родителей, і убіют їх. І будете ненавидимі всіми імене моєго ради: Претерпівий же до конца, той спасен будет..." (Мт. 10, 16-22)

(Продовження на ст. 3)

„Розкопана криниця"

Український тижневик „Українське Слово" помістив у числі з 2-го вересня ц.р., дуже актуальну під теперішню пору інформацію, на підставі совєтської газети „Сільські вісті" про „Розкопані криниці". У зв'язку з масивною антиукраїнською пропагандою засобів масової інформації, зокрема з уваги на діяльність свідомих українських поселенців в багатьох країнах вільног світу, згадана інформація є дуже актуальною. Вона ж бо пригадує нам про доконані численні злочини комуно-московської імперії над українським народом в різних періодах часу. Згадана газета пише:

„В Україні і далі проходить „викривання злочинців" „українських буржуазних націоналістів". „Сільські вісті" за 8-го червня надрукували каґебістську статтю під заголовком „Розкопана криниця", в якій широко розповідається, як „жовтоблакитники" вимордовували людей за селом Борисовичі на Волині й кидали їх у криницю. Після розкриття трупів в криниці почалося „слідство" і „Сільські вісти" широко розповідають про те, скільки невинних людей „бандерівці" в той час вбили та вкинули в криницю. Водночас газета приводить і слова „проклять" в бік „жовтоблакитників". Якийсь Степащук, син довоєнного землеміра мав сказати: „Сльози душать мій голос, але я скажу: прокляття вам оунівські душогуби. Ви були і залишаєтесь зграєю оскаженілих собак. Щоб ви всюди виздихали...".

Село Борисевичі недалеко Луцька. Як відомо, і на Волині після відступу совєтських військ відкрили тисячі трупів в тюрмах, як і спільні могили порозстрілюваних в різних частинах Волині. Але відкрили тоді не всі місця злочинів НКВД. Відомо також, що в час боротьби УПА совєтські парашутисти, скинені там, творили партизанські відділи, які часто підшивалися під упівські з'єднання й пляново вбивали людей, прагнучи таким чином скомпромітувати українських повстанців в очах населення.

В совєтській пресі ніколи, навіть за часів відлиги, тоді, як ніби відкривали сталінські злочини, про цю частину злочинів, про масові розстріли НКВД передусім на західньоукраїнських землях, але також і дальше (приклад Вінниця) під час відступу совєтських військ перед німецькою армією ні слова не згадувалося. Згодом чекістам прийшов до голови „геніяльний плян: використати всі ці злочини їхніх попередників (можливо, що і між ними були учасники тих злочинів) для компромітації „українських буржуазних націоналістів". І ось, яких 20, а то й більше років відбуваються „відкриття" злочинів „оунівських душогубів", розкопують спільні братські могили, у яких начебто лежать помордовані „бандерівцями" люди, відкривають криниці з трупами тощо. На цій базі зааранжовано декілька судових процесів проти колишніх воїнів УПА і членів ОУН і цим саме можна пояснити розстріли цих старих вже віком людей, відповідальних ніби за „злочини" супроти населення Волині, насправді вчинені чекістами.

При тому автор цієї статті в „Сільських вістях" каґебістський „журналіст" П. Шафета (досить сказати: він „лавреат республіканської премії імени Ярослава Галана") відкриває, чому саме тепер знову, так наче б на замовлення відкривають злочини „українських буржуазних націоналістів". Все пов'язане з тим, що, мовляв хазяї Білого дому „обіймаються з різними націоналістичними обербандитами".

Отже таким чином органи КҐБ прагнуть невтралізувати ті чутки та вістки, які дістаються в Україну про американські симпатії до визвольних прагнень українського народу, про американське зацікавлення справами України".

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — Редакція.

„Листи читачів" повинні бути не довші, як одна сторінка машинопису, друкована через два інтервали Лист повинен торкатися тем, порушених тільки на сторінках „Свободи". Реагувати слід до десяти днів після опублікування матеріялу. Якщо лист пишеться рукою, то слід писати його чітко і виразно і також з великими відступами поміж рядками. Редакція застерігає за собою право скорочувати листи й виправляти мову, як і скреслювати різкі вислови.

А. Власенко-Бойцун

ПАНОРАМА УКРАЇНИ 1984

І.

За час мого 35-літнього побуту в ЗСА я ніколи не плянувала відвідати мою поневолену Батьківщину з двох причин: перше, не бажала давати моєї доброї валюти, яку займанці використовують на комуністичну пропаганду, а друге, прямо боялась прикрих емоційних переживань. Тому цьогорічна подорож в Україну прийшла до мене нежданo, як приходить погода чи негода, або радість чи смуток. Одного холодного, навіть у Маямі, дня подзвонив до мене мій старший (14-літній) внук і заявив „Ми їдемо на Україну"! Бо він дістав добру оцінку і нагороду за свій есей про Україну, а батько його обіцяв покрити кошти подорожі. Я почала пояснювати йому, чому я не хотіла б їхати, але моя донька з другого апарату запитала мене: А хто ж покаже моїм синам краще Україну як баба? — Так, отже, справа була вирішена.

Ми виїхали з Ню Йорку 27-го червня з Кеннеді летовища під проводом пані Христини Ференцевич, ескорта подорожнього бюра Кобаснюка, голляндською летунською лінією КЛМ о годині 10-ій вечора й через Амстердам і Варшаву, де літак приземлювався приїхала до Москви 8:55 вечора за місцевим часом 28-го червня. На летовищі почалася довга і томлива перевірка речей, що тривала більше двох годин, спершу окремі урядовці перевірювали пашпорти, а відтак речі. Ми, за порадою наших знайомих, що вже двічі були в СССР, не поспішали і були передостанніми в черзі. Перед нами проходив контролю п. Ємець, у валізках якого було багато джинсів, бо в нього три сини в Львівській області та багато внуків і правнуків, для них він накупив одяги, щоб кожному щось привезти в дарі. Йому совєтський урядовець задержав багато речей, які він при від'їзді мав дістати, щоб повезти знову до ЗСА, та ще й насміхався собі, кажучи: — Ви, што магазін откривать собираєтесь.

До готелю приїхали ми дуже втомлені, дуже пізно та відразу пішли спати. Аж вранці побачила я, що це гарний готель і нам дали апартмент з трьох кімнат з видом на площу „Космос", де стоїть монумент першого сателіта, що його вислано в орбіту нашої землі в 1965 році. „Космосом" називався також готель, в якому ми були через три ночі, збудований на подобу готелів Гілтон в 1978-79 роках, перед Олімпіядою в Москві. Вранці зустріла нас наша провідниця з Інтуриста, яка сказала, що називається Оленка й буде товаришити нам до кінця нашого перебування у СССР. В її руках були наші пашпорти, які повернено нам аж при від'їзді з Москви. Оленка запитала нас, якою мовою ми бажаємо, щоб вона говорила, на що всі радісно відповіли: — українською!

Після сніданку Оленка передала нашу групу під опіку московської спеціялістки, туристичного ґіда в Москві, що відразу заявила, що вона не знає українського „язика", тому говоритиме по-англійському, бо в групі є декілька людей, що не знають ніякої слов'янської мови. Під її опікою оглядали ми Москву два дні. Вона показала нам багато важливих тепер будинків урядових і промислових, музеїв, університет і Кремль, відновлений і прикрашений новими і дорогими деревами й кущами. Згадала я опис Кремля Тарасом Шевченком із його „Журналу" після повороту із заслання (19-го березня 1858 року)

„Я не бачив Кремлю від 1845 року. Подібний до казарми палац дуже його знекрасив, та все він оригінально-прекрасний. Храм Спаса взагалі, головна баня особливо — бридкі. Велетенський і цілком нездалий твір. Немов товста купчиха в золотому 'повойнику' стала посеред Білокаменної..." (Москви)

Шевченко був художник і його характеристика — досконала.

Вертаючись до московської провідниці, треба сказати, що вона була знаменито вивчена пропаґандистка й супер-патріотка. Для неї Москва була ґльобальною столицею, „столицею-столиць", як це часто хваляться французи своїм Парижем. Для неї Москва — центр світу, що зараз же після зруйнування Києва татарами в 1240 році, перейняла провід „матері руських городів", хоч і подала точно дату оснування Москви — 1147 рік, але ні словом не згадала про Новгород і його ролю в XIII столітті. Для неї росіяни й українці — найкращі браття, особливо українці, які так „віддано люблять Москву".

Провідниця показала нам українські доми й місця у Москві: українську гостинницю, готель „Україна", пам'ятник Т. Шевченка, площу і вулицю його ім'ям названі, а ввечері поїхала з нами метром, щоб показати відтинок підземки вдекорований українськими вишивками, керамікою, та картинами, між якими картина підписання Переяславської угоди, була причиною прославлення тієї довготривалої приязни між двома „залюбленими народами", при чому виглядало, що українці прямо не можуть жити без росіян, так дуже їх поважають і люблять.

Я вже не могла перенести тієї брехні та запитала її, чи інші республіки мають також їхні національні декорації в московському метро. Вона добре зорієнтувалась, що вже пересадила в пропаганді і чемно відповіла, що мають, але ж ми не можемо оглядати всіх станцій і почала розхвалювати систему метро, яку назвала найскорішою, найдогіднішою, найкращою, найдешевшою і найбільше вживаною, бо сім мільйонів людей вживає метро щоденно, а коли додати туристів, то майже 10 мільйонів осіб переїжджає щоденно московським метро, вкінці сказала, що аж два мільйони туристів відвідує Москву кожного дня (можливо кожного року), а мої внуки обрахували зараз на компюторі що кожний мешканець нашої плянети мусів би відвідати 6 разів Москву, щоб вийшло на два мільйони щоденно, з чого ми всі добре посміялись.

І. Львів

Із Москви відлетіли ми 30-го червня до Львова старого типу Аерофлотом, дуже невигідним і без охолоджування. За час всідання і перевірки температура в літаку була незносима, може понад 100 ступенів Фаренгайта, а коли літак підносився, стало холодно і багато пасажирів включно зі мною перестудилися і кашляли і захрипли. До Львова приїхали ми по полудні й замешкали в готелі „Дністер", що був куди скромніший як „Космос".

Львів привітав нас гарною теплою погодою, а я зорієнтувавшись, що готель близько катедри св. Юра, побігла з внуками, щоб показати їм цю чудову церкву, збудовану в XVIII столітті за проєктом Меретіні на прадавніх руїнах середньовічного манастиря, що неначе фортеця підіймається над городом князя Льва й нагадує не лише давню славу Галицької землі, але також юні поривання і щасливі студентські роки. Тепер на площі перед св. Юром стоять трамваї, бо там створено трамвайний вузол, де можна пересідати й на автобуси у різні сторони міста. Ще було вчасно на вечерю і ми пішли колишнім Єзуїтським городом, щоб поглянути на університет Івана Франка, який був у ремонті. На головній стороні намазано три різних відтінів червоні квадрати, мабуть, для вирішення, якою барвою малювати. Перед головним входом поставлено пам'ятник Іванові Франкові, але сам будинок видався мені малим і занедбаним, втратив красу, неначе стара людина.

Ми йшли вгору парком, а мої внуки пригадали мені, що маємо починати опит, як домовились раніше, що в кожному місті спитаємо людей „куди йти"? або „котра година", а тоді зможемо пізнати, хоч і приблизно ступінь русифікації. Мій молодший внук запитав першим молоду дівчинку, що йшла нам назустріч: „Котра година?" — а вона весело відповіла: „ Вже по п'ятій!" Початок був добрий! Через хвилину надійшов старший пан і я запитала його: „Вибачте, чи туди до церкви св. Юра?" А він відповів; „Хіба ви не знаєте?" „Дякую," — сказала я, вдоволена двома українськими відповідями. Тепер була черга мого старшого внука; він несміло запитав товстеньку даму про годину, а вона йому голосно відповіла „Нє панімаю!" Такий опит продовжували ми другого і третього дня з вислідом 18:12. Це був найвищий вислід опиту на 30 запитань, 18 відповіли по-українському.

Ми вернулися до готелю; хлопці побігли на шостий поверх до нашого мешкання, а я залишилась внизу, щоб переглянути газети, що лежали на столику. Почала читати статтю про Олімпіяду, коли почула зденервований голос: „Мене забирають!" Я глянула і побачила молодого юнака та спитала: „Куди?" „Мене забирають, нас забирають, усіх забирають!" — майже плакав хлопець. Я глянула довкола, недалеко сиділо кілька осіб і гляділи в нашу сторону.

(Продовження буде)

ЗАВІЩАННЯ

(*Продовження зі стор. 2*)

Як ніколи передше, розкрилася мені таємниця слів Христа: „І будете мені свідками..." (Ді. 1,9). Свідчити Христові — ісповідувати Його перед людьми (пор. Лк. 12,8), не відрікатися Його, нести хрест свій, страждати за Христа і з Христом, бути готовим на муки і навіть життя своє віддати за друзів своїх, не лякаючись тих, що „тіло вбивають" (Лк. 12,4), пам'ятаючи, що „хто хоче душу свою спасти, той погубить її, а хто погубить душу свою мене ради та Євангелії, той спасе її. Бо яка користь людині, здобути увесь світ, а занапастити душу свою..." (Мр. 8, 35-36).

Сьогодні я дякую Господу Богу, що дав мені ласку бути свідком і ісповідником Христа так, як це велять Його заповітні слова! З глибини душі дякую Господу Богу за те, що з Його поміччю я не посоромив землі своєї, ні доброго імени своєї рідної Церкви, ні себе, її смиренного служителя і пастиря...

* * *

А ось нині, „сидячи на санях, подумавши в душі своїй і віддавши хвалу Богові, який допровадив мене до цих днів..., сидячи на санях на дорозі в далечінь, знеможеним голосом молитву мовлю" (Поуч. Володимира Мономаха дітям) і вам, моїм Духовним чадам заповітую:

„Будьте свідками" Христа в Україні і на землях нашого вільного і невільного поселення, в усіх країнах вашого поселення, у в'язницях, в тюрмах і лагерах, аж до краю замлі і до краю вашого земного життя! Будьте свідками на всіх континентах нашої бідної планети! Не посоромітъ землі українськоі, землі ваших предків! Збережіть у своїх душах чисте-безпорочне ім'я своєї Святої Церкви! Не посоромітъ також свого власного українського імени, не забуваючи слів Христових: „Приклад бо дав я вам, щоб і ви так робили... Амінь, амінь глаголю вам: Не є раб більший господа свого...; щасливі будете, коли так чинитимете". (Йо. 13, 15-16).

* * *

Євангельськими словами й образами, неначе в притчах, змалював я свій життєвий шлях, шлях свідка, в'язня, ісповідника, який опинився „на краю землі" і на краю свого власного життя, віч на віч смерті, в Мордовії, в невиносимих кліматичних умовах, в найстрашнішому лагері смерти, де кончина життя мого була близька.

Та Милосердному і Всемогучому Божому Провидінню сподобалося інакше! Ненадійно проголошено мені звільнення! Хто і як до цього причинився, про це напишуть колись дослідники мученицького життя нашої Церкви. Чи це був II Ватиканський Собор з голосом на ньому нашого Єпископату, чи це були заходи українського і чужого співчуваючого наукового світу, що станув в моїй обороні, чи це було хвилеве опам'ятання тодішніх властедержителів, Бог вість! Всі вони були тільки орудниками Незбагненного Божого Промислу! Між ними найбільше заважили клопотання бл. п. Папи Йоана XXIII, цього уосіблення доброти, людяности, смиренности і християнської любови. У синівській вдячності заношу свою молитву до Господа за Його прославу!

Звільнено мене, та не привернено волі моїй рідній Церкві! Тому моя внутрішна постанова була залишитися на рідній Землі і дальше спільно зі своєю Церквою нести наш важкий хрест так, як я писав в Ізоляторі Київської тюрми: „Я навіть у душі не думаю виходити з Радянської України, але хочу тільки добитись права Греко-католицької Церкви, яке вона вже мала в Радянському Союзі до 1946 р. і яке право належиться їй на основі Конституції, а нині воно потоптане!..., скажу отверто, що зовсім не збираюся виходити, хіба під конвоєм, як німий свідок Церкви, що мовчить" (Письмо в Ізоляторі, Київ, Короленка 33: 14.II. 1961).

Та голос бл. п. Папи Йоана XXIII кликав мене на Ватиканський Собор. Його голос був для мене наказом, бо і в ньому вбачав я незбагненний задум Божого Промислу. Чи не був це поклик дати живе свідчення нашій Церкві? Чи не був це поклик, завершувати те, чого не міг довершити як в'язень? І так почався новий і дальший шлях мого життя, яким паломничаю вже ось-ось упродовж двох десятиліть. І цей шлях, як скоро виявилося, не був шляхом, на якому світили „астра" — ясні зорі. Він і далі був шляхом В'язня Христа ради, тим разом в'язня на химерній волі...

Надіючися на скорий поворот після закінчення Ватиканського Собору, на поворот до свого духовного стада і вчинивши все, що вимагав від мене архипастирський обов'язок, для забезпечення безперервного апостольського наступства в Українській Церкві, прибув я, фізично зморений, душевно незламний, до Петрової Столиці... Моє прибуття до Риму, як і моє недадійне звільнення, перші тижні і місяці мого перебування в ньому, насамперед в мурах старого Василіянського грецького манастиря в Ґроттаферрата, потім у Ватикані, були супроводжені нерозгаданими знаками. Найкраще змалював це у своїй промові, виголошеній з нагоди посвячення Собору Святої Софії дня 28-го вересня 1969 року, Президент італійської посольської Палати, Юлій Андреотті:

„Якщо зорі мали б бути пропорційні до терня, що визначували Ваше життя священика, Верховного Архиєпископа, тоді ми з певністю повинні б предсказати емпіричні зони, дотепер ще незнані, ні неописані. Мудрість, про яку нащадки скажуть, чи вона справді є мудрістю, ця мудрість хотіла, щоб усе те, коли Ви прибули до Риму, відбулося тут перед нами, католиками римлянами під своєрідною заслоною мовчанки. Дивний цей наш світ! Бо це світ, в якому стільки разів мається страх віддати пошану переслідуваному, керуючися бажанням перешкодити в тому, щоб, бува, переслідувач не взяв цього як виклик, чинити ще більше зло від того, яке він творив аж до цього моменту. Ми були б привітали Вас з такою радістю, з якою християни Риму вітали св. Петра тоді, як його звільнено. Як св. Петра, який мав оту таку різну наявність Божої руки, наявність ангелів, і який пізніше встановив також, як тривалий знак, Вашу присутність тут в Римі..."

І дальше продовжував Юлій Андреотті: „В 1948 р., Еміненціє, вийшла книжка... про положення християнства в Совєтському Союзі. В цій книжці на ст. 282-ій сказано: „Одинадцятого квітня 1945 р. деяких єпископів заарештовано: Митрополит Сліпий, про якого загально говорилось, що він помер, на підставі найновіших вісток мав би ще знаходитися між живими". Оцей теперішній світ, який відважився робити закиди Пієві XII-му за те, що він вчасно не довідався про те все, що потайки ділялося в концентраційних таборах, цей самий світ після закінчення війни і після того, як наступив мир, в1948 р. все ще не міг знати, Еміненціє, чи ви може вже вмерлі, а чи може ще живі. На превелике щастя, Ви є „вмерлий", що говорить, і не тільки той, хто говорить, але такий, що творить..."

* * *

Вже в дорозі через Відень до Риму душевний біль не давав мені спокою, коли я думав про нашу Церкву і наш Нарід. Всі її досягнення і тисячолітня праця поколінь лежали в руїні. Сприймав я це як Божу волю у глибокій вірі, що всі історичні надбання, в тому числі також терпіння, не даремні: Я вірив, що з руїн востане наша Церква і наш Нарід! Всіма силами старався я шукати виходу з цього майже безвихідного становища, щоб двигнути Церкву і Нарід з руїни, щоб їх відродити. Треба було знову починати працю відродження в самому корені, від самих основ. А основи я бачив в науці, молитві, праці і християнському праведному житті.

Як мовчазний і тим разом знову добровільний В'язень Христа ради радів я, що про помочі Божій, завдяки жертвам цілого українського Божого люду, зокрема його мирянства, і моїм смиренним трудом здвигнувся Український Католицький Університт — вогнище науки, Собор Святої Софії — знак і символ незнищимости Божого храму на землі, місця молитви, Манастир Студитів — вічно горіючий острівець християнської справедливости і східньо-християнського монашества і благочестя!

Тому, глянувши на ці вогнища, знаки-символи, ще раз заповітую вам:

З уваги на те, що атеїзм є тепер офіційною доктриною в Україні і в усіх країнах комуністичного світу, рятуйте Український Католицький Університет, бо це кузня, в якій мають школитися і виховуватися нові покоління священиків і мірських апостолів, борців за вільну від насилля правду і науку!

Нехай Український Католицький Університет із своїми галузями в країнах вашого поселення буде для вас зразком і поштовхом до нових шукань і до науково-виховної праці! Пам'ятайте, що нарід, який не знає або загубив знання свого минулого з його духовними скарбами, вмирає і зникає з лиця землі. Рідна наука окрилює народ до лету на вершини зрілого серед народів світу народу!

А коли глядітимете на Собор Святої Софії, і будете паломничати до нього, як до рідної Святині, і молитву приноситимете в ньому, пам'ятайте, що цей Собор оставляю вам як знак і символ знищених і збезчещених українських храмів Божих, між ними наших найважливіших свідків — соборів, свідків нашого прадідного християнства, Святої Софії в Києві і Святого Юра у Львові! Нехай же оцей Собор Святої Софії буде для нас знаком відродження й побудови нових храмів на Рідній Землі і заохотою до здвигання храмів Божих в місцях вашого перебування! А над усе, нехай Собор Святої Софії буде для вас провідним знаком і свідком Собору Живих Українських Душ святим місцем молитви й літургійної Жертви за вмерлих, живих і ненароджених! Благаю Бога, щоб Він охороняв Собор Душ Прийдешніх Українських Поколінь!

* * *

У своєму задумі оновити східньохристиянське благочестя Слуга Божий Андрей поклав основи для відродження і росту монашого життя за Уставом св. Теодора Студита. Невтомно трудився на цьому полі його рідний брат, бл. п. Ігумен Климентій, страдний і смиренний ісповідник віри. Від них обох, боговгодних Братів, перебрав я їхню спадщину і їхні, в передчутті смерти висловлені прохання: Рятувати монаший Чин Братів Студитів. Господь Бог поміг мені сповняти їхню волю: в Україні, мимо ударів, росло Студитське братство, а серед Албанських гір родилася Студитська Лавра з Архимандритом на чолі. І в далеких країнах вже миготять вогнища студитських острівців.

Студитська лавра і її дочки-манастирі будуть собирати тих, що, покидаючи життя в світі з-за любови до Христа і до Його Святої Церкви, йдуть служити світові у відреченні від нього, в посвяті і молитві. Йдуть йому служити не як себелюбні чи слабодушні втікачі зо світу, але як невтомні працівники і молитвеники за нього за весь світ, за свою Церкву, за свій Нарід... На островах монашого життя всі ті, що там собираються, стаються зберігачами і різьбарями рідної української християнської духовости, що виявляє себе у Святій Літургії, обрядовій чистоті, в східньо-християнській богословській мислі і монашому житті за взором древнього східньо-християнського благочестя. Вони також сострадають з тими що стоять у боротьбі з лукавим світом, вони своїм життям стаються надхненниками для духовних покликань до служіння своїй Церкві

Бажанням Сл.Б. Андрея і благанням моїм, пересмця його заповітів, є, щоб усі наші монаші Чини і Згромадження, яких значення і праці для добра душ ніхто не применшує, змагались між собою не за впливи і владу і не за те, щоб приподобатися людям, але, щоб суперничали між собою за ріст в особистій святості і за ревне і чесне служіння Христові і рідній Українській Церкві. Тому благаю всіх монахів і монахинь: Не стидайтесь свого рідного, дорожіть своєю доховною спадщиною! Яка ж вона, ця наша духовна спадщина цінна і багата! Вона ніяк не заслуговує на те, щоб погорджувати нею „Не давайте священне собакам, ані не кидайте перел ваших перед свиньми, щоб не топтали їх ногами і, обернувшись, вас не роздерли" (Мт. 7,6). Нехай наша духовна спадщина проникне ваші душі, запалить вогонь у вашому серці, щоб її зберігати і плекати! На цій спадщині освячуйте свої душі благодаттю і дарами Святого Духа!

* * *

В часі мого прибуття до Риму відбувався II Ватиканський Собор. Як у минулих століттях, почнаючи від Першого Апостольського Собору в Єрусалимі, Собор являється збором верховних пастирів Христової Церкви, які дають свідчення віри і життя повірених їхньому учительському і пастирському служінню Церков. Отці Собору свідчать перед Церквою і перед цілим світом

Свідомий вагомости такого свідчення, у своєму Слові до Отців Собору, дня 11-го жовтня 1963 року заговорив я не про свідчення своє — воно ж було відоме, але про Свідчення нашої Української Церкви: Про свідчення її віри в Христа і Його Єдину, Святу, Соборну й Апостольську Церкву, свідчення, підтверджене кривавою печаттю безстрашного ісповідництва, терпіння, мучеництва і горами наших жертв Щоб висловити перед усім світом вдячність й особливо, щоб заявити сострадання зі страдаючими і дати їм моральну підтримку, вніс я прохання-пропозицію: піднести Києво-Галицьку Митрополію і всієї Руси до патріярхальної гідности.

Це перший раз в цілій історії нашої Церкви Ідея її Патріярхату була поставлена прилюдно, ясно і на такому всесвітньому форумі, як Вселенський Собор, хоч сама ідея не нова: Київські митрополити, хоч не носили патріяршого титулу, управляли Церквою наче патріярхи, корнстуючись патріяршими правами по взору інших Східніх Церков. Вони були свідомі, що Патріярхат Церкви — це видимий знак зрілости і самобутности помісної Церкви та могутній чинник в церковному і народному житті.

Не диво, що такі світлі постаті в нашій історії, як Митрополит Петро Могила та Митрополит Йосиф Велямин Рутський, в найбільш трагічних часах нашого церковного занепаду і роз'єднання, робили всі можливі заходи, щоб привернути єдність Церкви і рятувати її перед загибеллю, об'єднавши всіх на твердій основі Патріярхату Київського і всієї Русі.

Важливість Патріярхату розуміли також правителі відродженої молодої української держави в революційних роках 1917-1920, коли висловлювали своє бажання бачити в Митрополиті Андреї Шептицьким, щойно звільненім В'язні царської Росії, першого Патріярха Києво-Галицького та всієї Русі. Наявний вислід цьому бажанню дає затверджена і проголошена Конституція Української Народної Республіки в 1920 році, правда, Конституція, яку здавлено, та мимо того вона свідчить про невмирущу Ідею Патріярхату нашої Церкви.

Як показує Історія Христової Церкви на просторі Східньої Европи, Київський Паріярхат мав бути, і з певністю стався б ним, рятунком церковної єдности у Вселенській Христовій Церкві і рятунком нашої української, церковної і національної єдности.

Історичною короткозорістю, вагомою у своїх наслідках аж до наших часів, треба вважати злегковаження великого задуму митрополитів Могили і Рутського тодішніми правлячими колами Римської Апостольської Столиці, які — кола — хоч не заперечили самої ідеї Патріярхату нашої Церкви, ідеї, угрунтованої історією й вимогами церковного життя, які, однак, свою відмову — дати формальну згоду на її завершення оправдували мотивами політичної „коньюктури". І хоч такі мотиви не Божі, а людські, їх повторяється, ними оправдується і їх застосовується у відношенні до наших змагань за завершення повноти прав нашої Церкви у Патріярхаті до наших днів. Давному поняттю Української Правди, в якому сплітаються Істина і Справедливість, такі людські мотиви чужі.

* * *

Як Вірний Син Католицької Церкви, покликуючися на ясні рішення Ватиканського Собору в питанні творення чи виникнення патріярхатів і користуючись тим, що належу до т. зв. Папської Родини завдяки тому, що вже бл.п. Папа Йоан XXIII іменував мене кардиналом „ін пекторе" і на смертній постелі хотів це проголосити, — що пізніше зробив це 25-го січня 1965 року Папа Павло УІ, повторюю, як вірний Син Католицької Церкви, неодноразово, в письмах і розмовах, просив я його про формальну згоду піти назустріч моєму проханню-пропозиції, яку без заперечення прийняли до відома Отці Ватиканського Собору. Доводив я бл. п. Папі Павлові УІ, що в Східній Церкві ні Папи, ні навіть Вселенські Собори не встановляли патріярхатів окремих помісних Церков. Завершення тих Церков потріяршим вінцем було завжди овочем дозрілої християнської свідомости у Божому люді, у всіх його складових частинах, в свідомості духівництва і пастирів, при чому свідомість мирян, отого духовного стада, довіреного їхньому пастирському служінню, зігравала неабияку ролю. Бо тільки дозріла свідомість своїх власних церковних і національних скарбів, своїх культурних і історичних надбань і цінностей, своїх трудів і жертв, що входили в скарбницю цілої Вселенської Христової Церкви, створювали тверду основу для Патріярхату! Церква Києво-Галицької Митрополії — доводив я завжди — дала подостатньо доказів цієї свідомости впродовж цілої своєї історії. Чому ж не признати патріяршої гідности Києву, Колисці Християнства на цілому Европейському Сході?

Зі синівським смиренням, з терпеливістю, але з ясністю заявив я бл.п. Папі Павлові УІ: „Не схвалите Ви, схвалить Ваш Наступник... Бо вже тому, що ми, наша Українська Церква, існуємо, ніколи не можемо відказатися від Патріярхату...!"

* * *

І вас, мої Возлюблені діти, благаю: Ніколи не відкажіться від Патріярхату своєї Страдної Церкви, ви ж живі, існуючі її діти! Своє благання до вас скріплюю на оцьому місці власною рукою в 1975 році написаною „Торжественною Заявою", якою ще раз повторяю:

„Бог створив людину і родину, Він є Творець також роду, племени і нації. Любов і прив'язання, якими зв'язана кожна чесна людська істота з своєю родиною, належиться також її народові і нації. Патріотизм і дбання про добро своєї нації вважались все за Богом дані обов'язки. Добро нації треба деколи боронити перед ворогами, чи внутрішніми чинниками, які в противному разі довели б до занедбання основних потреб народу. Та сама засада відноситься і до Церкви, а саме, що існує Богом даний обов'язок позитивно дбати про її добро, обов'язок і право боронити її проти будь-кого, що спричинив би їй шкоду. Наші предки старалися впровдовж тисячі років держати зв'язок з Апостольським Римським Престолом, а в тисяч п'ятсот дев'ятдесят п'ятому і шостому році закріпили єдність із Католицькою Римською Церквою, під деякими умовами, що їх дотримання пообіцяли торжественно римські папи. Впродовж чотирьох століть ця єдність була посвідчена великим числом мучеників між українцями, і наші дні записані теж славно в анналах Церкви про цю оборону Святої Єдности нашими братами.

„Апостольський Римський Престіл під впливом і властю урядовців Римської Курії, може і в доброму намірі, взяв у 1970-их роках політичний курс, який спричинив болючий удар для нашої Церкви в Україні, а ще більше для тієї частини нашої Церкви і Народу, що найшлась у вільному світі. Увесь християнський світ є свідком, що наші постійні перестороги і покірні аргументи, які ми предкладали Папі Павлові УІ, не брано до уваги".

* * *

Тому й сьогодні, коли стали відомими таємні документи про контакти між Апостольською Римською Столицею і Московською Патріярхією, документи, що мають характер присуду смерти для Української Церкви, а разом з тим упокорюючевдаряють в саму Вселенську Христову Церкву, оглавлену Наступником св. Апостола Петра, ще раз благаю, наказую і заповітую тобі, моє Духовне Стадо:

„Браття, як діти світла ходіть... І не беріть участи в безплідних ділах тьми, але радше осуджуйте їх, бо що вони творять, соромно є й говорити..." (Еф. 5:8,11). До байдужих і незрячих кличу: „Встань, ти, що спиш, і воскресни з мертвих, і освітить тебе Христос..." (Еф. 5,14). Ще і ще благаю вас усіх: „Будьте печаттю мого апостольства" (I Кор. 9,2)," ...бодріться, стійте в вірі, будьте мужні..." (I Кор. 16,13), бо хоч ми „у всьому скорбні, та не здавлені, безнадійні, та нерозпачливі, гонені, та не покинуті, повалені, та не загиблі" (II Кор. 4, 5-9).

* * *

„Ми стоїмо безповоротно на патріярхальному устрої нашої Церкви" — сказав я у своєму Слові на закінчення нашого Синоду в 1969 р. (гл. Благовісник, Кн. 1-4, р. 1969, ст. 120).

Ви, Дорогі мої Брати і Сестри, зрозуміли мої слова і як добрі діти своєї Церкви почали молитись за свого Патріярха, насдині і спільно на Святій Літургії. Молитвою виявили ви свою зрілу християнську свідомість, бо молитва це насамперед вислів повного довір'я до Божої помочі і непохитної віри в те, що Могутній Господь здійснить те, про що Його неустанно просимо. Чи не наказав нам Христос просити і молитися? Чи не обіцяв нам сповнити наші довірливі прохання? Він же сказав: „Просіть, і дасться вам шукайте, стукайте і відчиниться вам..." (Мт. 8,7).

Та важливість молитви, зокрема літургічної, є ще й у тому, що в ній віруюча людина висловлює свою віру в об'явлені таїнства віри і своє глибоке розуміння самої істоти цілої Христової Церкви, а в ній і своєї рідної Церкви, як невід'ємної, повноцінної і в обряді, Літургії, церковному управлінні, традицією освяченій духовній спадщині самобутньої її частини. Літургічна молитва стає передвісником формулювань основних правд віри в „Символах-ісповідях віри" в минулих століттях. Літургічна молитва творить основу для таких же правно-канонічних формулювань, що стосуються самої Церкви. Тому я вдячний вам, що ви виявили свою зрілу християнську віру, коли молилися і молитеся „за Блаженнішого Патріярха Києво-Галицького і всієї Русі" у своїх Божих храмах, коли молилися так за нього на гробі св. Апостола Петра в 1975 р. в часі Святого Року. Свою молитовну віру в завершення Повноти своєї Церкви маніфестували ви також співом, молитвою за Патріярха так само, як наш нарід молиться співом-молитвою і маніфестує свою вірність і єдність — „Боже, нам єдність подай", чи віру в завершення своїх змагань за Повноту волі, коли благає - „люд у кайданах, край у неволі, навіть молитись ворог не дасть... Боже великий, дай йому волю, дай йому долю, дай йому щастя, силу і власть..." Патріярхат, видіння вашої віруючої душі, стався для вас живою дійсністю! Таким він для вас залишиться в майбутньому! Бо, ще трохи, і Патріярх, за якого молитеся, переступить поріг туземного життя і не стане видимого символу й уосіблення Патріярхату в його особі. Та в вашій свідомості і вашому видінні остається жива і дійсна Українська Церква, увінчана патріяршим вінцем!

Тому заповітую вам: Моліться, як дотепер, за Патріярха Києво-Галицького і всієї Русі, безіменного і ще невідомого! прийде час, коли Всемогучий Господь пошле його нашій Церкві й об'явить його ім'я! Але наш патріярхат ми вже маємо!

* * *

Разом із змаганнями за Повноту життя нашої Церкви на началах патріярхального устрою тісно в'яжеться змагання за церковне з'єднання українського народу. Душевно радію, коли бачу, що хоч ще церковно нез'єднені в одній Церкві сини і дочки Українського народу, з хрестами на своїх плечах вже з'єдинені в Христі і в Його терпіннях зближаються до себе, щоб привітати себе поцілунком миру й обнятись у братній любові! Висловлюючи цю радість, благаю вас усіх, а моє благання нехай буде моїм Заповітом: „...Друг друга обіймім! Промовмо — Браття!" Ідіть слідами Сл. Б. Андрея, який ціле своє життя посвятив великій ідеї з'єдинення християн, ставши благовісником єдности Христової Церкви! Ставайте всі в обороні прав Української Католицької Церкви, але бороніть права Української Православної Церкви, так само жорстоко знищеної чужим насиллям! Бороніть також інші християнські і релігійні громади на українській землі, всі бо вони позбавлені основої свободи сумління і віровизнання та всі терплять за свою віру в Єдиного Бога!

Найближчими нам по вірі і крові є наші православні брати. Нас єднає традиція рідного християнства, спільні церковні і народні звичаї, спільна двотисячолітня культура! Нас єднає спільне змагання за самобутність рідної Церкви, за її Повноту, якої видимим знаком буде єдиний Патріярхат Української Церкви!

Всі ми, католики і православні, боремося за востання нашої Церкви і за її духовну силу в Україні і в країнах поселення наших вірних. І всі ми несемо важкий Господній хрест, ісповідуючи Христа! (Пор. Постанови Синоду - Благовісник, *кн. 1-4, р. 1969, ст. 127*).

Отож заповітую вам усім: Моліться, працюйте і боріться за збереження християнської душі кожної людини українського роду і за весь Укрїнський нарід і просіть Всемогучого Бога, щоб Він допоміг нам завершити нашу тугу за єєністю і наші змагання за церковне з'єднання у здвигненні Патріярхату Української Церкви!

* * *

Передчуваючи свою кончину, не можу не висловити гіркого душевного болю, що супроводжував мене впродовж перебування поза рідною Землею. Це біль задля браку єдности в нашому Єпископському зборі поза межами україни. Брак єдности, неначе первородний гріх, який закрався до душ тих, що повинні бути світильниками. Він, цей гріх, неначе злодій, проліз звідсіль і в нашу Страдну Церкву на рідній землі.

Брак почуття і розуміння єдности в основних питаннях життя Церкви і Народу це наше нещастя, це наш споконвічний гріх!

Застановлявся я над причинами цього невідрадного явища: Це насамперед недостатня богословська освіта, виховання в чужих школах, впливи чужого оточення, незнання минулого своєї Церкви, якій покликані вони на вершинах служити... Гнилими овочами отого всього є легковаження свого рідного, супроводжені погонею за почестями, жадобою влади, що так нагадує боротьбу за удільні князівства в часі занепаду Київської держави, і вкінці хиткість характерів, якої виявом стається вислужництво перед чужими і приземні поклони чужим богам!

Як Глава і Батько нашої Церкви старався я навчати й упоминати. Не раз як Батько закликав я до єдности благальними словами і як Глава нашої Церкви напоумлював рішучим твердим словом, коли треба було здобути приспане сумління і вказати на пастирську відповідальність за духовне стадо перед Богом і Церквою. Бож Єпископат повинен бути зразком однозгідности у правлінні Церкви і прикладом єдности в усіх ділянках церковного і народного життя! Всі мої переживання з того приводу — зневаги, душевні рани, словом всі оці „стріли лукавого" — вам відомі. Вони не були легші, як у в'язницях і на засланнях. І переживав я їх так само болюче, як переживав передше в'язничі тортури. Та сьогодні я дякую Всевишньому за те, що мене били в тюрмах і били на волі! Дякую Йому за те, що мене били, а не величали раби!

Прощаю їм усім, бо й вони - тільки знаряддя в руках Всевишнього, що покликав мене і дав мені свою Благодать, БУТИ В НЕВОЛІ І НА ВОЛІ В'ЯЗНЕМ ХРИСТА РАДИ!

Наш світлий попередник, Сл. Б. Йосиф Велямин Рутський у своєму завіщанні натякає на цей самий гріх, брак єдности в єпископаті, згадує про спори, погоню за наживою, пастирську недбалість, у висліді чого взиває всіх владик до духовної згоди і ревної праці, благаючи їх: „Про єдну тільки річ прошу моїх Високопреосвященних Отців, руських Єпископів, то єсть, щоби любов'ю Христа лучилися зі собою і зі своїм Митрополитом. Нехай словами і ділами потверджують, що узнають його за отця...".

Висловивши отут свій гіркий жаль і біль, яким сповнене моє серце, не бажав би нікому докоряти. Тому, Достойні і Дорогі Брати в Єпископському служінні, простіть мені, як і я Вам прощаю! Коли висловлюю свій гіркий біль, то цим бажаю Вас востаннє по-батьківськи і по пастирськи напімнути і закликати: В єдності рятуєте нашу Церкву від загибелі і руїни! Нехай Ваша єдність, єдність всього єпископату Української Католицької Церкви, буде стимулом і надхненням для всіх тих Пастирів, духовників і мирян, яких батьків і прадідів родила Церква—Мати, Київська Митрополія. На історичному шляху вони розгубились в різних країнах, серед різних народів і забули про матір, яка їх родила. Поможіть їм віднайти ця Матір!

„Сидячи на санях...", лечу думками до всіх моїх братів і сестер в Україні і на просторах цілого Совєтського Союзу, до тих, що страждуть на волі, і до тих, що карають у в'язницях, тюрмах, в таборах непідсильної праці і в лагерах смерти... Між нами бачу нових борців, науковців, письменників, мистців, селян, робітників. Бачу між ними іскателів істини й оборонців справедливости. Чую їхній голос в обороні основних прав людини і людської спільности. З подивом гляджу на них, як вони боронять своє українське слово, збагачують свою українську культуру, як усіма силами свого ума і серця рятують українську душу. І сотрадаю з ними всіма, бо їх за те переслідують як злочинців.

Молюся за вас, мої браття, і прошу Бога, щоб дав вам силу боронити природних і Божих прав кожної людської істоти і спільноти. Благословлю вас як Глава Української Церкви, як Син Українського народу, як ваш брат, ваш Союзник і Сострадалець!

* * *

„Сидячи на санях...", отут на горбі Ватиканському, неначе на скелях острова Патмосу, на яких св. Йоан Богослов, невільний виходець із рідної землі, задивився в своє видіння-одкровення...

(*Закінчення на стор. 8*)

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ 1984 Р.

ЗЛУКА ВІДДІЛІВ: ВІДДІЛИ ЧИСЛО 452 І 499 ОБ'ЄДНАЛИСЯ В ОДИН ВІДДІЛ Ч. 452

З датою 31-го липня 1984-го року ВІДДІЛИ число 452 в Іст Чікаго, Індіяна, та число 499 у Савт Бенд, Індіяна, об'єдналися в один **ВІДДІЛ ЧИСЛО 452** в Іст Чікаго, Індіяна.

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
13 Терлецький Михайло
24 Вільсон Кімберлій
25 Демидович Ліза, Андрій; Мулик Павло
27 Падковський Софія
29 Молрецький Михайлина
34 Вул Юстин, Стефанія; Таран Микола
39 Білий Христофор
82 Любинський Ліза
83 Комона Дарія
88 Денисик Дара, Руслан; Коропій Петро; Козак Василь, Микола
96 Драпала Христина
121 Мічик Стефан; Коланджело Ліза, Йосиф; Робертс Стефан, Михайло, Меліса
123 Ковальський Христофор
142 Ласота Олександра
158 Бабський Катерина; Райовський Гелена
162 Василків Михайло 2
163 Волхастий Наталка
164 Фугт Катерина
171 Попович Андрея
200 Вержбовський Олександер
216 Коморовський Андрій, Марко; Костюк Адріян, Тетяна
217 Шурин Роман
221 Різник Адріяна
223 Ашман Василь; Гренцечин Михайлина
230 Маркович Матвій
231 Хишолм Джесика; Гавкінс Гаррі мол., Еріка; Палая Джесіка Х. М.; Монаган-Естас Сараг Е.; Вольська Ніколя; Стуцький Скот
233 Назар Конрад Г. мол.
242 Вайн Михайло
271 Гідмор Бранден
276 Лейх Кейлі Н.
277 Кравець Катерина; Карнавалі Данило
291 Бучковська Наталка
301 Миченко Катерина
320 Венгер Микола
333 Голтер Еймі М.
348 Янгблут Карло
350 Фрич Стефан
362 Валчук Наталка
364 Панчишин Андрій, Наталка
375 Ортинський Матев
448 Батил Михайлина М.; ДеМарко Мелісса К.; Пастерник Стефанія
450 О'Коннель Тарас
473 Волчак Наталка
489 Мусачіо Катерина; Ніна

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
42 Доброскок Петро
65 Люксич Василь
94 Ласький Кімберлій
106 Рибій Ольга
121 Колангельо Йосиф, Ліза
127 Горганюк Стефан
133 Голинський Олек; Мейдлінг Марилин
150 Гублій Матев
161 Маркван Джефрій
163 Бласкевич Стефан, Марлен
191 Плекан Брус
192 Попчук Григорій
204 Крочак Маргарета
230 Кокс Марія
247 Майєр Ліза
293 Іванс Джесіка
336 Зох Осип
353 Ткачук Мирон, Богдан
360 Гаврилюк Уляна
458 Кюзм'юк Марія; Пасічник Гарі

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
171 Курляк Варвара
452 Бейніт Лукас І.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
25 Длябога Адріян
34 Луців Михайло
94 Обуховський Олександер
177 Ренчан Гаррі
216 Кілпатрик Мирослава, Петро
242 Клевіс Шавн
345 Ловчко Микола; Тюрк Нансі, Микола
347 Цюпура Микола; Леско Михайло, Томас
430 Семків Зено мол., Марія Т.
489 Сток Дженілі

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
435 Курляк Варвара
499 Бейніт Лукас

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
8 Сенко Діяна
57 Андерсон Максвель
65 Луксич Василь
106 Рибій Ольга
120 Іваночко Лорі
121 Коланджело Ліза, Йосип
127 Сметанюк Мелісса, Адам; Горганюк Стефан мол.
145 Шанк Варвара
163 Блашкевич Стефан, Марлен
191 Плакан Брус
218 Бурій Люба
230 Кокс Марія
277 Палюх Богдан, Тарас
291 Охс Ноккі
295 Вукелік Марія; Мілкович Ждрайко
336 Зох Осип
347 Міллер Джонатан
353 Ткачук Мирон, Богдан
360 Гаврилюк Уляна 2
385 Андерсон Антоній
458 Кузм'юк Марія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІВІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
5 Марко Христофор; Матев
8 Морох Микола мол.
13 Демчар Дара; Шевчук Петро
20 Кошілка Михайло
59 Болонний Анна
88 Крайці Томас, Христян
123 Мезик Теодор
146 Богай Лідія
206 Мединський Гордон
217 Бастюк Стефан
221 Ласкус Тереза
251 Барабаш Роман
270 Зарічний Михайло
316 Павлович Михайло; Фокс Марко
321 Івасів Стефан, Михайло
323 Боруцький Стефан
342 Трашер Шарон
349 Гусак Денис
379 Матвіїв Діяна; Хлібович Річард
423 Форович Роман
471 Залуцький Діяна
473 Камінеський Сусанна
484 Рабій Мирон; Кузмин Віра

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЧЕННЯ:

Відд.:
5 Ґалан Михайло; Сидор Ліза
13 Демчар Стефан
22 Ґуля Андрій
33 Несвік Андрій
39 Павлина Давид
42 Доброскок Петро
45 Білець Давид
63 Мангус Джімі
94 Ласький Кімберлій
120 Грубовчак Данна; Гілл Біт
133 Голинський Олег; Мейдлінг Марія; Госоніць Андрій
155 Михальський Роберт, Рут
171 Тарасі Сусанна; Петренко Григорій
192 Пупчак Григорій
204 Крочак Маргарита
230 Косач Мішель, Карен
247 Маєр Ліза
276 Веназьо Дебора
283 Федишин Данило, Джеймс Куць Джені, Маріянна
293 Лазорчак Павло
317 Маливакі Джеймс, Анна
343 Стасів Катерина
364 Шейка Микола
369 Гайн Христина

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ).

Відд.:
28 Бемко Тарас
206 Тепер Глейн
348 Маркович Йосиф; Стефко Йосиф

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
1 Гасуга Давид; Моєр Кейт
2 Сінкович Влося
15 Патренко Юрій
27 Будний Анна
32 Гелетканич Леся
38 Писарчик Денис
39 Матийчин Марія
49 Моник Олександер, Христина
57 Білинський Іванна
78 Карканиця Джоді
82 Кириченко Микола
105 Гарматій Марія
106 Горак Марія
121 Гейм Гелена, Карл мол.; Робертс Лавренс ст.; Робінсон Нейл
143 Біловс Сандра
155 Мельник Ольга 2
164 Бабич Стефан, Ширлій; Снавелій Михайло
170 Наш Ірена, Лій
171 Попович Марта
172 Брунка Роза
183 Крживонос Річард
200 Пучала Марія
220 Блідий Джероме
230 Літл Іванна, Роберт; Тима Геральдина
231 Гавкінс Гаррі ст., Тереза; Келій Маріян
237 Урбан Дональд мол.
242 Джерлот Шарон
269 Шлешинський Реґіна
301 Мішенко Валентина, Микола
316 Белгін Наталка; Бюцьор Марія; Кушман Степан
345 Ґолуб Марія
346 Когур Любомира, Мирослав, Неоніла
348 Гайгінс Гелена; Стецевич Михайло; Терлецький Марія
353 Котис Ліліяна
361 Мединський Іван
368 Бойдій Стефан; Назаркевич Ярослав
372 Павлак Христина
379 Бергман Річард
406 Костик Перл
407 Винявський Віра; Гузар Марія, Семен
424 Гурський Павло
434 Ковалюк Маркіян; Войцалик Єва, Марія
458 Бандура Марія
460 Мороз Микола

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
6 Кобасяк Віра, Михайло •
20 Дужий Ярослва
22 Петерсон Шірлій
32 Яців Володимир •
34 Борис Лоренса, Святослав•
131 Павлівець Ярослава
150 Дяків Василь •; Габлій Катерина
157 Ткачук Микола •
175 Дяк Михайло •
191 Паскевич Стелла, Томас •
216 Богачевський Ірена
221 Ґембус Теодор •; Карлсон Йвоні
230 Пієрко Юлія
238 Дацко Христина
276 Плішка Павло •
277 Швегда Олександер •
292 Джонс Флоренс
293 Іванс Меланія; Юречко Михайло
325 Посикіра Рудольф •
337 Ґой Анна, Ярослав •; Ганос Ольга
346 Воробель Ольга
353 Риник Ярослав •
355 Брушвуд Катерина
367 Стадник Іван •
368 Майолі Албіна
379 Джус Анна, Петро •
385 Папиж Андрій•
407 Случала Марія, Микола•
422 Бочна Микола
445 Кисілевський Володимира, Роман •; Сенишків Богдан •
471 Баран Петро •
492 Сенчук Володимир •
498 Кріппс Ронні •

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
134 Кузик Остап
168 Бучко Карол
173 Канаван Мартин
200 Нейлко Іван•
257 Ґрещук Тереза 2
287 Шморгай Богдан •
362 Роговий Павліна 2
452 Швець Петро 2 •; Прокопенко Фатина; Савчук Стефан, Антонія; Гриша Іван; Верб'янський Євген; Максиминко Микола
488 Олійник Ярослав •

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
22 Маріноф Дебора
171 Гриций Ійя
216 Януш Володимир •
385 Пакуляк Олександра
440 Шумський Мирослав
445 Кисілевський Володимира, Роман •

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
20 Гординський Мечислав •, Наталка
22 Донлій Джанет
25 Вирста Темістоклі; Ґвоздьовський Орест; Поточняк Юрій; Сиска Василь •
34 Окріпкий Джені
94 Адамик Ольга
102 Сенчина Стефан •
106 Грицик Степан •; Гайдуки Володимир, Ірена
125 Баня Мільдред
168 Іванілов Катерина
174 Прокопович Марія 2
183 Крокоський Нансі
204 Кокольський Надя 2; Коковський Микола
216 Ярема Здислава
221 Маколондра Іван •
231 Ґейслір Айлін
243 Турчиновський Теодор •; Решетар Анна
292 Длугош Анна
316 Обіцанов Йозефіна
320 Семенков Степан •
345 Брин Олександер •
370 Куць Йосиф•
382 Гаракел Мабел
422 Полик Андрій•
430 Лущак Мирон; Куземський Іван
434 Панасюк Григорій •
445 Мелник Іляс •

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
6 Шморгай Богдан •
32 Канаван Мартин
64 Кузик Остап
121 Ґрещук Тереза 2.
164 Нейлко Іван •
200 Олійник Ярослав
245 Роговий Павліна 2.
287 Бучко Карол
499 Верб'янський Євген; Гриша Іван; Максименко Микола; Прокопенко Фатина; Савчук Антонія, Стефан; Швець Петро 2.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
6 Кобасяр Михайло, Віра
8 Сенко Маріянна
20 Воскрес Леся
22 Петерсон Ширлій; Джонсон Юді Анна
63 Хорус Анна
64 Нечай Марія
90 Височанський Марія, Патриція, Роберт •, Рональд • Нодіч Марія 2.
101 Волкер Ольга
102 Бібик Стефан •
127 Дроздовський Ольга
131 Павливець Ярослава
136 Повжок Михайло •, Томас •
145 Насон Раймонд •
157 Ткачук Микола •
165 Дмитриків Данило
171 Риян Анна
174 Прокопович Маріля 4.
175 Дяк Михайло •
177 Рекрут Денис •
221 Буда Василь; Карльсон Івонна; Ґембус Теодор
236 Медіґан Павліна
276 Плішка Павло •
277 Шеґда Олександер
292 Круп'як Олена, Ярослав; Ондуський Джакоб •; Джонс Флоренса
295 Мільковић Бранко 2 •, Маргa 2, Саван •; Вукелик Васо •
325 Посикира Рудольф •
346 Воробель Ольга
367 Стадник Іван •
368 Масолі Албіна
375 Прядка Марія
379 Джус Анна, Петро
385 Андерсон Вайне 2 •; Папіж Андрій •
389 Тенетило Стефан •
407 Слюзала Марія, Микола
427 Гладиш Марія
422 Бочна Микола
430 Савчин Ярослав
432 Спринський Теодора
440 Барицький Іван; Бенивчак Катерина; Танчак Анна
442 Магун Стефанія
445 Минський Василь •; Соколюк Петро •
457 Приплес Марія
458 Ропчан Софія 2
460 Джардина Анна
497 Хом'як Олександра; Вивал Микола 2 •

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
5 Марко Нансі
8 Чолій Елеонор
14 Борт Тадеуш •
27 Сигалів Бозена
45 Ілько Михайло; Криш Іван
155 Шанлій Долорес
158 Полний Петро
174 Бараник Юрій
191 Кіднацький Михайло •
221 Букачик Михайло •
270 Костів Павло •
265 Дурбак Антонія
361 Граничний Ірена
368 Дубас Павло •
379 Яримович Юрій •
406 Морріс Марта
416 Горич Ігор
423 Кузик Любомир
430 Микита Дарія; Воланюк Теодора
437 Кволик Ольга
461 Курлак Марія
479 Мізак Богдан •

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
20 Букса Стефан •; Стаховський Мільдред
32 Яців Володимир •
35 Гавриш Анна, Марія, Ярослава
42 П'ятничка Лука, Стефанія; Хом'як Русель •; Яцикевич Звенислава
43 Бойчук Мая, Микола; Мавделій Доротій, Маршал •
50 Почивак Володимир •
64 Русин Тереза
65 Кимак Іванна
88 Козар Павло
114 Реґіліо Ольга
146 Бичко Катерина
153 Влашин Роман •; Сливар Анна
164 Витмір Марія
172 Кицак Владислав
190 Кобилянський Антін
191 Паскевич Стелла, Томас •
220 Маланчук Петро, Мироняк Василь •
221 Букачик Іван •, Розалія; Мисяк Ольга
230 Пєрко Юлія; Савицька Марія
235 Палко Анна
283 Куць Патриція; Федишин Карол
293 Данильчук Салій
295 Войтков Марія
296 Завальницький Іван •
323 Боруцький Ярослава
324 Баб'як Іван
336 Романяк Іван •; Завадський Параскевія
337 Ганас Ольга; Ґой Анна, Ярослав •
343 Стасів Павліна; Палійчук Анна, Василь
353 Гарінг Анна
355 Штогрин Ярослав •
360 Драбик Ґелена
367 Тимчишин Марія
370 Вітоський Іван •
372 Яровенко Марія
379 Марко Антоніо •
445 Кісілевський Володимира, о. Роман •
469 Копистенський Фред •

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ)

Відд.:
28 Бемко Тарас •
206 Тепер Глін •
348 Веркович Йосиф •; Стефко Йосиф •

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

Відд.:
21 Вороблевська Марія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
7 Тайм Іван
14 Коровник Палагія
32 Білинська Катерина; Войтович Елисавета
53 Свик Іван •
56 Сієвна Анна
59 Ґоґош Марія 2; Монюк Марія 2
65 Гренкевич Марія
76 Ірас Марія
83 Кузевич Микола 2. •
88 Пичик Іванна
90 Баландович Іван •; Височанський Алма 2.
102 Шокалук Ярослав
106 Дашкевич Таня; Мельник Василь 3 •
116 Сердюк Людмила 2
119 Мамрич Ольга 3 (три)
120 Бацъ Катерина
123 Гриб Григорій
127 Володка Михайло •
132 Плетний Петро мол. 2 •
153 Карп'як Марія; Жовнірів Марія
175 Чучман Лев
191 Бомба Ольга
192 Тимочко Іван •
220 Римар Евдосія
230 Опалка Онуфрій •
237 Глив'як Анна
240 Дорощук Василь
241 Сусла Софія
242 Карлицький Михайло; Маргам Михайло •
251 Петришин Роза 2
261 Братис Гаррі •
274 Кравець Іван •
275 Ґречин Михайло •
276 Невероцький Іван •
277 Чеґда Микола
283 Фіго Михайло 2
290 Коуган Іван •
292 Медвідь Анна; Масляк Іван
301 Ткачинський Віра
325 Хміль Микола мол. •
336 Наконечний Михайло
342 Месик Петро •
350 Круглий Евдокія
379 Онищак Софія; Головатий Олексій 2
383 Шевчук Марія; Сузанні Марія
397 Войтович Єлисавета; Суржко Матвій
411 Мацюк Евдокія
422 Ґріфін Францис •
433 Копистянський Марія
434 Цибушник Володимир •
458 Стахов Франко •
480 Мазурок Іван
488 Шеремета Володимир
499 Верб'янський Віктор

АКЦИДЕНТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

НОВІ ЧЛЕНИ

Відд.:
22 Молочий Йосиф, Вірджінія
32 Джелетканич Леся
42 Доброскок Петро
47 Ярко Ольга, Соня
127 Витковський Джеймс; Спенсер Алан, Сусанна
143 Біллове Сандра
162 Боднар Ольга
164 Бабич Стефан, Шірлій; Витмайр Кристал; Гаррінгтон Сандра; Снавелій Михайло; Шпинда Євген, Мирон
170 Дидик Лідія
173 Затварницький Елліот
153 Канакис Ірена; Топій Володимир, Ярослав; Крживонос Річард
200 Пухала Марія
231 Келій Маріян; Гавкінс Гаррі ст., Тереза
239 Гринчук Михайло
268 Скафонас Роберт
269 Члечинська Регіна
292 Длугош Олексій, Стефан
307 Слабий Наталка
346 Когут Неоніла, Мирослав
348 Стецевич Михайло; Маркович Джойс, Йосиф; Йонгблют Синтія
352 Глейм Катерина, Роберт; Марчалок Орест; Минчак Роман
360 Войчак Зенон, Олександра Макар Марія; Гансон Рома
368 Бойдуй Стефан
372 Джонес Донна; Павлак Христина
434 Хариджак Марко; Ковалюк Маркіян
452 Балкейрус Алі; Шуя Наталка

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
269 Стефанська Ядвига
336 Туцький Іванна
407 Мартин Стефан •

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
488 Олійник Ярослав•

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
102 Бібик Стефан •
136 Комар Теодор •; Сорока Михайло •
170 МкКенна Сеціль •
221 Карачевська Гелена, Михайло •
240 Комашка Люба
304 Білий Ярослав; Сілецький Василь
307 Големба Анна
345 Брин Олександер •
353 Никифорук Роман •
427 Лузба Данута
430 Семків Ірена, Зено
440 Гаврилишин Гелена

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
200 Олійник Ярослав •

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
360 Остапчук Петро •
473 Камінський Іван •

ЗІРКОЮ (•) Є ПОЗНАЧЕНІ ПРІЗВИЩА ТИХ ДОРОСЛИХ ЧЛЕНІВ ЧОЛОВІЧОЇ СТАТІ, ЯКІ НЕ ПЛАТЯТЬ ПЕРЕДПЛАТУ НА ГАЗЕТУ.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ:

(Стан з липня 1984)

Кляса 1-ша	241
Кляса 2-га	159

НОВІ КЛЯСИ:

Кляса E18	2,889
Кляса E20	3,395
Кляса E65	319
Кляса P20	5.202
Кляса P65	112
Кляса TP65	914
Разом	13,231

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Старий рід забезп.	17
Кляса O	98
Кляса T	1,027
Кляса W	10,440
Кляса P20	10,145
Кляса E20	8,301
Кляса E65	2,486
Кляса P65	1,381
Кляса DP60	157
Кляса DP65	775
Кляса A.D.D.	—
Кляса T10	264
Кляса T5	68

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Кляса P20	608
Кляса E20	339
Кляса P65	32
Кляса E65	49
Кляса E18	—
Разом	49,433

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з червня 1984)	19,702	53,354	6,922	79,978
Активні члени: (Приріст у липні)				
Нові члени	74	71	55	200
Прийняті наново	25	70	3	98
Прийняті з перех. листами	2	18	1	21
Зміни кляс забезпечення	—	7	—	7
Прийняті з Деп. Молоді	—	4	—	4
Разом	**101**	**170**	**59**	**330**
(Убуток у липні 1984)				
Суспендовані	16	37	18	71
Відійшли з перех. листами	2	18	1	21
Зміни кляс забезпечення	—	7	—	7
Відійшли до дорослих	4	—	—	4
Померли	—	78	—	78
Вибрали гроші	29	76	—	105
Відійшли з випл. п. сум заб.	30	24	—	54
Виплатили вповні вкладки забезпечення	35	60	—	95
Відійшли на част. випл. забезпечення	—	—	—	—
Відійшли на безпл. продовж. забезпечення	—	1	—	1
Вигасла важність забезп.		—	2	2
Разом	**116**	**301**	**21**	**438**
Члени, які випл. вкладки: (Приріст у липні 1984)				
Виплачене забезпечення	35	58	—	93
На безпл. продовж. забезп.	8	29	—	37
Разом	**43**	**87**	**—**	**130**
(Убуток у липні 1984)				
Померли	—	24	—	24
Вибрали готівки	13	21	—	34
Повернені в актив	4	13	—	17
Вигасло продовж. забезп.	5	5	—	10
Разом	**22**	**63**	**—**	**85**
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем липня 1984	**19,708**	**53,247**	**6,960**	**79,915**

УВАГА

Яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени Молодечого Департаменту, що тут проголошені в рекорд. звіті за липень 1984 р., як суспендовані, можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспензи вкладки, бо інакше члени будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв за вийнятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж липня 1984 р. взяли перехідні листи і ще досі не зголосилися до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

ВОЛОДИМИР СОХАН
головний секретар

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ 1984 Р.

ПРИБУТКИ:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	120.84	156	508.93	333	25.30
2	171.35	157*	494.63	334	286.49
5	1,626.81	158	642.94	336	1,171.66
6	270.41	161*	2,852.57	337	1,622.52
7*	561.84	162	368.09	338	95.59
8	1,363.05	163	852.27	339	322.13
9	142.44	164*	748.80	341	697.93
10	199.64	165*	264.27	343	1,222.67
11	88.92	167	119.50	345	842.29
12*	304.31	168	302.11	346	2,039.54
13	1,804.58	169	530.37		
14	2,154.03	170	1,237.62	347	2,328.31
15	1,872.97	171*	890.92	348	852.86
16	423.94	172*	370.50	349	1,502.11
17	609.89	173	1,863.04	350	891.18
18*	50.32	174	2,310.99	352	1,166.43
19	203.64	175	755.61	353	1,838.87
20*	2,112.10	176*	461.35	354	216.52
21	529.30	177	344.20	355	143.25
22	1,172.01	178	189.17	356	417.74
23	231.49	179	119.30	360*	764.82
24*	65.23	180	561.91	361*	736.32
25	3,378.97	182	647.86	362	1,335.91
26	73.65	183	859.01	363	36.67
27	769.68	184	880.48	364	596.07
28	97.15	190*	30.76	367	1,430.04
29	239.54	191	971.80	368	986.27
30	79.73	192	767.60	369	187.01
31	78.69	193	25.45	370	1,120.84
32	2,144.58	195	4.80	371	1,040.92
33	162.52	196	1.86	372	1,159.88
34	667.12	200	1,470.89	373	355.04
35	445.28	202*	15.40	374	835.50
36	237.65	203*	102.60	375	1,703.02
37	1,750.37	204	3,296.07	376	68.82
38	288.54	205*	376.34	377	719.29
39	1,420.77			378	128.47
40	92.10	206	4,048.71	379	2,892.11
41	40.15	209	259.24	380	146.14
42	2,075.49	211	176.31	382	339.88
43	914.87	212*	138.26	383	613.99
44*	114.26	213*	186.02	385	1,008.42
46	25.45	214	909.13	387	725.31
47	1,502.86	215	4.81	389	198.11
48	729.44	216*	2,335.04	390	54.81
49	69.22	217	1,475.30	394	163.86
50	285.08	218	181.39	395	235.09
51	501.98	219*	418.68	397	1,513.22
52	123.15	220*	1,490.56	399	1,491.47
53	774.48	221	1,631.92	401	896.42
54	257.66	223	183.59	402	885.71
55	1,393.97	224	289.04	403	166.18
56	496.03	225	4.22	404	45.45
57	1,314.56	226*	724.51	406	461.69
58	261.08	228	22.67	407	1,792.44
59*	1,195.95	230	1,697.40	408	806.76
62	223.99	231	1,981.03	409	293.47
63	1,052.61	233*	949.55	411	227.27
65	414.88	234	749.27	412	381.38
66	352.89	235	478.69	413	74.96
67	252.13	236	275.50	414	1,898.31
69	156.61	237	303.77	415	17.53
70	1,826.54	238	910.59	416	534.79
72	107.24	239	771.75	418	275.19
73	154.62	240*	2,256.01	419	39.75
74	10.09	241	47.30	421	218.90
75	402.17	242	1,280.61	422	1,046.21
76	1,486.51	243	580.29	423	1,445.88
78	789.92	245	1,412.46	424	810.14
81	310.73	248	137.28	425	173.18
82	365.53	251	1,803.23	426	20.66
83	904.67	253	346.55	427	1,446.01
86	367.88	254	867.80	429	100.95
87	65.48	256	277.22	430	1,970.10
88	1,495.39	257*	876.10	432	616.15
90	442.57	258	27.61	433	50.78
91	99.13	259	432.48	434	680.44
92	14.83	260*	66.62	437	838.82
93	704.54	261*	588.22	438	112.90
94	3,909.76	263	12.81	439	871.97
96	1,164.06	264	193.85	440	1,030.11
98	68.15	265	56.13	441	130.30
99	113.56	266	1,817.37	442	327.93
100	121.83	268	799.05	443	29.17
101	249.34	269	889.46	444	1,118.78
102	704.94	270	619.73	445	1,487.99
104	361.82	271	1,051.23	448	927.36
105*	499.59	275	31.81	450	946.21
106	2,545.55	276	1,052.78	451	726.72
107	238.61	277	1,999.18	452	632.69
108	49.06	280	56.67	454	279.70
109	150.34	281	869.37	455	313.28
112	529.13	282	87.70	456	191.60
113	473.91	283	280.80	457	522.82
114	1,972.74	284	194.70	458	1,898.68
116	701.10	285	672.77	459	162.78
120	528.66	286	761.20	460	1,140.03
121	275.46	288	347.91	461	327.93
122	225.95	290	102.57	462	25.52
123	553.79	291	406.50	463	489.34
124	124.15	292	3,278.69	464	1,104.10
125	676.21	293	804.59	465	789.48
126	47.11	294	33.90	466	71.99
127	4,129.92	295	655.44	467	213.16
128	513.68	296	204.99	468	273.03
129*	10.67	299	77.83	469	227.11
130*	449.59	301	608.23	471	1,166.90
131*	603.57	303	260.71	472	466.88
132	71.87	305*	783.06	473	1,718.63
134	426.86	306	73.38	474	294.51
135	27.04	307	2,474.61	476	33.62
136	321.47	309	75.31	477	56.56
137	482.32	311	70.28	480	88.30
138	53.17	312	48.86	481	397.30
139	188.60	313	21.39	484	1,558.22
140	91.79	316	2,159.09	485	30.44
141*	62.27	317	237.13	489	289.23
142*	252.40	318	109.27	490	165.29
144*	288.37	320	1,201.71	492	1,688.64
145	159.16	321	644.73	496	144.23
146*	2,264.62	322	382.55	497	184.50
147	1,173.18	323	282.52	498	258.07
149	67.32	324	151.19	499	135.10
150	215.82	325	1,020.44	500	177.65
151	98.36	327	702.29	503	121.43
153*	3,290.07	330	445.82	505	243.88
154*	347.40	332	164.90	506	197.38

Вкладки зібрані в усіх клясах Життьового Забезпечення 259,897.31

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	4.40	156	17.50	346	101.35
6	48.00	157*	31.50	347*	39.85
10	10.50	158	115.30	349	44.70
11	19.15	161	14.00	350	3.20
14	28.20	162	5.40	352	9.20
15	47.40	164	40.15	353*	57.05
16	24.45	168	5.85	360*	59.70
17	17.15	170	34.50	361*	13.45
19	37.00	172*	61.70	362	33.10
20*	9.20	173	55.70	367	86.15
22	45.10	174	162.80	368	9.20
		175	12.80	371	27.30
25	143.60	180	20.20	372	6.50
27	23.05	183	80.10	374*	14.00
32	95.80	184	2.50	375	.40
34	37.60	191*	16.20	380*	28.00
36	20.20	192	4.80		
37	17.50	200	86.60	385*	109.90
39	9.20	202	18.40	387*	2.45
42	16.10	205*	14.00	395	24.40
44*	22.05	206	35.10	399	70.60
47	64.90	209	13.20	401	27.60
50	2.45	214	66.45	402	54.50
51	20.05	216*	50.40	403	13.00
55	13.50	219*	19.55	407	79.05
57	31.50	220	8.15	408	22.55
59	17.10	221	37.30	409	6.50
62	2.45	226	11.00	416	63.70
66	2.45	230	.70	418	21.50
70	15.05	231	52.55	421	36.00
75	2.80	233*	78.15	422	16.35
76	46.50	234	17.95	423	9.20
78	21.85	235	3.35	424	20.85
81	22.45	240	107.60	427*	56.40
82	39.10	242	25.75	430*	46.05
83*	132.70	245	44.55	432*	66.00
88	54.45	248	2.55	434	96.45
90	20.55	251*	160.60	437	54.55
93	6.50	253	2.95	439	15.00
94	60.95	257*	3.00	440	23.35
96	8.80	259	14.80	442	58.85
99	2.45	261	4.30	443	1.35
101*	6.30	266	36.85	444	41.15
102	17.05	269	16.60	445*	11.00
105	50.40	270	10.35	448	44.70
106*	48.90	271	23.55	450	2.45
108	.85	277	105.10	451	38.50
112	20.20	282	5.65	456	14.45
114	19.00	290	9.20	458	45.05
116	12.65	291	53.45	459	10.05
120	10.90	292	26.50	460*	14.00
123	14.00	293	62.10	461	7.20
124	1.70	301	14.70	462	26.00
125	36.10	303	48.00	464*	27.40
127	69.10	305*	44.60	465	44.95
130	46.20	307	18.40	468	7.20
131*	3.10	316	11.00	469	7.80
137	12.20	317	19.55	471*	68.70
138	3.30	320	53.45	472	44.45
139	2.50	325	9.20	473	20.20
142	4.75	327	8.00	474	6.90
144*	6.50	332	2.45	484	10.30
146*	140.85	334	39.00	489*	7.15
147	50.30	336	38.50	490	6.50
150*	6.65	337	31.20	492*	32.30
151	20.20	339	17.50	497	20.80
153*	16.40	341	6.30	498	4.80
154	13.10	345	2.90	500	1.10

Вкладки зібрані в клясі Акцидентового Забезпечення 6,255.05

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ В МІСЯЦІ ЛИПНІ 1984-ГО РОКУ

Відд.	Прізвище, ім'я	Сума
5	Підгірний Михайло	500.00
7	Тима Іван	1,000.00
32	Войтович Елисавета	1,000.00
32	Білинська Катерина	1,000.00
36	Джонсон Маріон	400.00
39	Клячко Юстина	750.00
53	Свик Іван	1,000.00
56	Сієвна Анна	500.00
59	Гогош Марія	1,000.00
59	Ґогош Марія	500.00
59	Монюк Марія	1,000.00
59	Монюк Марія	1,000.00
76	Ірас Марія	500.00
83	Кузевич Микола	500.00
83	Кузевич Микола	500.00
90	Баландович Іван	1,000.00
90	Височанська Альма	1,000.00
90	Височанська Альма	1,000.00
94	Жуковський Антоній д-р	1,000.00
94	Мигаль Володимир	2,000.00
100	Кузьма Юрій	1,000.00
102	Шокалюк Ярослав	1,000.00
106	Мельник Василь	1,000.00
106	Мельник Василь	500.00
106	Вильчанська Ольга	1,000.00
116	Сердюк Людмила	500.00
116	Сердюк Людмила	500.00
120	Джагрик Джо Елена	5,000.00
123	Гриб Григорій	500.00
126	Бойко Іван	1,000.00
147	Ді Фейрі Марі	500.00
147	Ді Фейрі Марі	700.00
153	Карп'як Марія	500.00
163	Сеник Гелена	500.00
164	Пицил Михайло	1,000.00
175	Чучман Лев	500.00
178	Голт Володимир	1,000.00
191	Джинджиристий Анна	1,000.00
192	Тимочко Іван	1,000.00
217	Меленевич Катерина	750.00
220	Вовчук Антоній	500.00
240	Дорощук Василь	1,000.00
241	Сусла Софія	1,000.00
261	Братиш Гаррі	1,750.00
261	Братиш Гаррі	1,750.00
261	Капій Марія	1,000.00
267	Домбровський Стефанія	500.00
270	Василюк Франціс	500.00
276	Невикоський Іван	1,000.00
281	Хомич Софія	500.00
283	Фіґо Михайло	500.00
283	Фіґо Михайло	1,000.00
301	Ткачинський Віра	1,000.00
313	Кулинич Марія	500.00
320	Комишак Михайло	500.00
320	Комишак Михайло	500.00
325	Хміль Микола мол.	1,000.00
330	Неб Лена	1,000.00
330	Неб Лена	1,000.00
330	Гаргай Василь	1,000.00
338	Марич Павло	1,000.00
342	Маркович Йосиф	1,000.00
348	Терлецький Михайло	500.00
350	Круглій Явдокія	1,000.00
352	Яворський Данило	1,000.00
361	Стебельський Василь	1,000.00
364	Гуманчук Степан	1,000.00
364	Гуманчук Степан	1,000.00
367	Трiщук Ілько	750.00
379	Головатій Олекса	500.00
379	Головатій Олекса	500.00
379	Ткачик Анна	500.00
379	Сторожак Марія	500.00
383	Сузанні Марія	1,000.00
383	Шевчук Марія	1,000.00
385	Остап'юк Володимир	2,000.00
385	Остап'юк Володимир	500.00
397	Суршко Матвій	1,500.00
402	Шостак Іван	2,000.00
407	Мельник Дмитро	1,000.00
422	Гріфін Франціс	1,000.00
424	Хоменко Андрій	1,000.00
434	Цибульник Володимир	500.00
442	Остап'як Василь	1,000.00
457	Гудзовський Анатолій	500.00
464	Шубатий Михайло	300.00
458	Чабан Олена	500.00
481	Данильчук о. Русель	1,000.00
499	Верб'янський Віктор	1,000.00

Разом 81,150.00

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З БРАТСЬКИХ ФОНДІВ ЗА МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ 1984

Відд.	Прізвище, ім'я	Сума
2	Вільчацький Ірена	30.00
2	Воргаш Пелагія	50.00
29	Ґрозьо Гаррі	30.00
39	Клусик Анна	30.00
39	Луцак Іван	30.00
39	Шпічка Катерина	30.00
63	Олрій Андрій	30.00
76	Розик Андрій	30.00
81	Ганкевич Софрон	30.00
105	Чурило Ольга	30.00
116	Кухлевський Стефан	50.00
123	Федор Володимир	30.00
123	Калрина Галина	30.00
163	Кец Антін	30.00
168	Бабин Ксеня	30.00
175	Бак Іван	30.00
175	Рибцуник Анна	30.00
175	Лазорчин Анна	30.00
200	Мулра Марія	30.00
206	Шпак Анастазія	30.00
221	Скірка Михайло	30.00
221	Скірка Анна	30.00
230	Сугар Марія	30.00
245	Калужний Марія	30.00
276	Голобан Катерина	30.00
286	Кралик Марія	30.00
307	Чайківський Ярослав	30.00
353	Маслак Адам	30.00
353	Маслак Олександра	30.00
361	Яремчук Іван	30.00
364	Гіба Марія	30.00
367	Данилів Стелла	30.00
367	Янкицький Михайло	30.00
379	Христан Марія	30.00
379	Марійчин Богдан	30.00
407	Дацко Іван	30.00

Разом 1,120.00

ФІНАНСОВИЙ ВІДДІЛ
ПРИБУТКИ ЗА ЛИПЕНЬ 1984

Членські вкладки	$266,152.36
Прибутки книгарні і друкарні	87,876.41
Прибутки від інвестицій:	
Бондів	$149,595.68
Реальності в Кергонксоні, Н. Й.	162,497.25
Гіпотечних позичок	28,300.57
Членських позичок	3,175.75
Уділів	2,167.31
Банків	1,856.84
Разом	**$347,593.40**
Звороти:	
Федеральних і стейтових податків та соціяльного забезпечення працівників	$12,015.40
Податків від заморгеджованих реальностей	3,138.38
Премії шпитального забезпечення працівників	947.49
Коштів оголошення	40.00
Поштових оплат	12.00
Коштів публікацій „Свободи"	16,945.70
Різне	20.00
Разом	**$33,118.97**
Різні прибутки:	
Пожертви до Братського Фонду	$4,817.00
Перенос до Сирітського Фонду	375.00
З продажі англ Енц. Українознавства	7,996.20
Разом	**$13,188.20**
Інвестиції:	
Дозрілі і продані бонди	$363,950.81
Сплачено гіпотечних позичок	41,715.18
Сплачено членських позичок	8,552.11
Разом	**$414,218.10**
Разом загальний прибуток за липень 1984	**$1,162,147.44**

ВИДАТКИ ЗА ЛИПЕНЬ 1984

Виплати членам:	
Грошові звороти	$30,747.93
За дозрілі вивінувальні грамоти	89,000.00
Посмертні допомоги	81,150.00
Відсотки від посмертних допомог	36.41
Вкладки за дітей, яких родичі померли	227.30
Допомога з Фонду Братського	1,120.00
Виплати з Сирітського Фонду	787.03
Стипендії	32,200.00
Разом	**$235,268.67**
Видатки:	
Союзівки	$142,756.75
Книгарні і друкарні	94,079.57й
„Свобода" за орган	75,000.00
Організаційні видатки:	
Оголошення	$2,486.67
Лікарські бадання нових членів	168.40
Винагорода Відділових секретарів	86,728.85
Винагорода Відділових організаторів	875.00
Кошти обласних засідань	76.80
Разом	**$90,335.72**
Платні, забезпечення і податки:	
Платня головних урядовців	$12,458.33
Платня працівників	29,563.89
Премії за шпитальне забезпечення працівників	12,129.19
Асекурація	384.00
Федеральні і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників	21,694.59
Канадські податки і пенсійні оплати працівників	14.00
Разом	**$76,244.00**
Загальні адміністративні видатки:	
Банкові оплати	$342.96
Вкладки до братських конгресів	2,465.63
Загальні канцелярійні видатки	289.28
Оплати до асекураційних урядів	117.00
Кошти канадської канцелярії	290.05
Поштові оплати	1,406.66
Кошти друків і приборів	2,448.09
Обслуга машин	1,764.86
Кошти телефону	3,181.15
Загальні кошти подорожей	2,442.74
Разом	**$14,748.42**
Різні видатки:	
Страта при продажі бондів	$19,834.04
Кошти укр. публікацій	7,500.00
Дотації	9,400.00
Відсотки від закуплених бондів	5,607.61
Податки від заморгеджованих реальностей	9,242.62
Разом	**$51,584.27**
Інвестиції:	
Закуплено бонди	$182,855.00
Уділено гіпотечні позички	199,500.00
Закуплено уділи	2,167.31
Уділено позички на підклад грамот	8,675.75
Капітальний ремонт на Союзівці	15,787.58
Разом	**$408,985.64**
Видатки за липень 1984	**$1,189,003.04**

БАЛЯНС

СТАН ЧИННИЙ		СТАН ДОВЖНИЙ	
Готівка	$423,984.66	**ФОНДИ**	
Бонди	36,251,228.08		
Уділи	573,185.99		
Гіпотечні позички	3,270,505.84	Забезпечений	$49,448,896.91
Позички на грамоти	803,945.71	Братські	195,141.78
Реальності	694,028.31		
Друкарські і електронічні машини		Сирітський	308,556.34
	217,717.24	Захисту	186,428.18
Поз. для Корпорації Дому УНС	8,000,000.00	Наглої потреби	95,572.62
Разом	**$50,234,595.83**	**Разом**	**$50,234,595.83**

УЛЯНА ДЯЧУК
головний касир

ЗВІТ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ 1984 Р.

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ ПО ОКРУГАХ У ЛИПНІ 1984 Р.

Ч.В.	Організатор	Придбав у липні	Сума забезпечення		Разом у 1984 р.
	Округа АЛЕНТАВН				
47	Анна Гарас	2	$10,000	2АДД	11
143	Анна Манздюк	2	10,000	1АДД	6
	Разом	4	$20,000	3АДД	
	Округа БАЛТИМОР				
15	Є. Іванців	1	$5,000		2
34	Л. Блонарович	3	53,000		11
320	І. Малко	1	3,000		12
	Разом	4	$56,000		
	Округа БОСТОН				
307	Д. Ґалонжка	1	$5,000	1АДД	8
	Округа БОФФАЛО				
127	Марія Гаравус	3	$15,000	3АДД	7
360	Й. Гаврилюк	4	20,000	4АДД	22
	Разом	7	$35,000	7АДД	
	Округа ЧІКАҐО				
22	Олена Олек-Скатт	2	$10,000	2АДД	13
106	А. Іванюк	1	2,000		6
220	Е. Блідий	1	10,000		4
221	М. Карачевський	1	1,000		12
301	П. Врублівський	3	6,000		4
379	В. Семків	1	1,000		16
452	Наталія Шуя	2	10,000	2АДД	2
	Разом	11	$40,000	4АДД	
	Округа КЛІВЛЕНД				
233	Тетяна Сілецька	1	$2,000		1
291	Віра Напора	1	2,000		5
346	Я. Фішер	5	25,000	2АДД	10
364	В. Брездун	2	2,000		2
	Разом	9	$31,000	2АДД	
	Округа ДЕТРОЙТ				
82	Ольга Марущак	2	$10,000		2
94	Р. Татарський	2	2,000		13
183	Д. Кошильовський	5	21,000	4АДД	22
292	Стела Федик	2	10,000	2АДД	18
	Разом	11	$43,000	6АДД	
	Округа ДЖЕРЗІ СИТІ				
25	Квітка Стецюк	3	$3,000		21
170	В. Білик	3	45,000	1АДД	9
171	Стела Раєн	2	20,000		4
	Разом	8	$68,000	1АДД	
	Округа МІННЕАПОЛІС				
345	М. Каркоць	1	$5,000		2
	Округа МОНТРЕАЛЬ (Канада)				
434	Олександра Дольницька	5	$13,000	2АДД	20
448	М. Перейма	3	3,000		5
473	Віра Баніт	1	2,000		11
	Разом	9	$18,000	2АДД	
	Округа НЮАРК				
27	Н. Олесницький	1	$45,000		
	Р. Лапичак	1	5,000		8
142	М. Маркович	1	1,000		4
172	В. Осадчук	1	1,000		3
	Разом	4	$52,000		
	Округа НЮ ГЕЙВЕН				
277	С. Кравець	2	$4,000		2
350	Т. Фінів	1	1,000		2
	Разом	3	$5,000		
	Округа НЮ ЙОРК				
158	Емілія Саноцька	2	$2,000		6
200	І. Пригода	3	11,000	1АДД	8
361	І. Яремчук	1	3,000		1
450	Евстахія Мілянич	1	1,000		8
489	М. Шпетко	2	2,000		5
	Разом	9	$19,000	1АДД	
	Округа НІЯҐАРА (Канада)				
458	Д. Пищ	1	$1,000		14
	Округа ПАССЕЙК				
42	І. Блиха	1	$5,000	1АДД	28
	Округа ПЕРТ АМБОЙ				
155	Мелянія Льоренц	2	$23,000		2
353	Дарія Оріховська	1	5,000		2
372	Софія Лонишин	3	13,000	2АДД	7
	Разом	6	$41,000	2АДД	
	Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ				
32	В. Яців	2	$10,000	1АДД	3
83	С. Гавриш	1	1,000		15
105	Й. Ракочий	1	1,000		2
162	Д. Федорійчук	3	7,000	1АДД	5
163	Т. Дуда	1	1,000		7
173	П. Щерба	1	5,000	1АДД	8
216	І. Одежинський	4	4,000		4
231	В. Пастушок	12	24,000	3АДД	
	С. Гавриш	1	1,000		60
237	М. Крика	1	30,000		7
239	В. Винницький	1	5,000	1АДД	5
268	Е. Барилка	1	5,000	1АДД	3
269	Христина Фуга-Ґербеги	2	25,000	1АДД	12
352	Я. Щербак	4	20,000	4АДД	9
362	Ф. Петрик	1	2,000		2
375	П. Тарнавський	1	1,000		14
424	В. Трипупенко	1	1,000		3
	Разом	38	$133,000	13АДД	
	Округа ПІТТСБУРҐ				
24	С. Щур	1	$1,000		1
96	Н. Драпала	1	3,000		4
276	С. Іваницький	1	1,000		3
	Разом	3	$5,000		
	Округа РОЧЕСТЕР				
217	С. Приймак	1	$1,000		13
316	В. Гавриляк	3	12,000		23
	Разом	4	$13,000		
	Округа СКРЕНТОН				
123	С. Голик	1	$1,000		4
406	Н. Мартинюк	1	1,000		2
	Разом	2	$2,000		
	Округа ШАМОКІН				
1	Ю. Полиняк	2	$10,000		3
2	Моніка Писарчик	1	2,000		1
78	І. Петрунцьо	1	2,000		3
164	Т. Бутрей	11	42,000	7АДД	18
242	Й. Чабан	2	8,000		10
333	Марція Боберська	1	1,000		1
	Разом	18	$65,000	7АДД	
	Округа СИРАКЮЗИ-ЮТИКА				
38	С. Ґонза	1	$3,000		2
39	І. Пиндус	2	2,000		4
121	Естер Фатюк	10	26,000		10
271	І. Чопко	1	5,000		8
	Разом	14	$36,000		
	Округа ТОРОНТО (Канада)				
49	С. Вовк	2	$20,000		2
407	В. Шаран	3	58,000		34
460	А. Ковальчук	1	1,000		1
	Разом	6	$79,000		
	Округа ТРОЙ				
13	П. Шевчук	1	$6,000		9
57	М. Савків	1	1,000		9
88	В. Квас	3	3,000		
	Стефанія Гаврилюк	2	2,000		6
	Разом	7	$12,000		
	Округа ВІЛКС БЕРИ				
29	Ольга Милищак	1	$1,000		1
223	І. Гринчишин	2	2,000		2
	Разом	3	$3,000		
	Округа ЯНҐСТАВН				
230	Аннабеля Боровицька	4	$11,000		5
348	Марія Макар	8	26,000	4АДД	8
	Разом	12	$37,000	4АДД	
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ				
368	А. Маринюк	3	$56,000	1АДД	9

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У ЛИПНІ 1984

Округа (осідок)	Число Відд.	Квота членів	Придбано чл. у липні	РАЗОМ У 1984 Р. членів	на суму	АДД
Округи Пенсильвенії						
Філядельфія	40	370	38	200	$734,000	56
Піттсбург	18	120	3	42	114,000	10
Шамокин	18	100	18	54	238,000	22
Алентавн	14	70	4	35	314.000	20
Скрентон	6	20	2	14	39.000	6
Вілкс Бери	8	20	3	18	58.000	10
Разом	104	700	68	363	$1,497.000	124
Округа Мериленду						
Балтімор	8	50	5	32	$477.000	9
Округи Ню Йорку						
Ню Йорк	32	280	9	59	$183.000	17
Сиракюзи-Ютика	14	100	14	39	112.000	7
Рочестер	10	90	4	48	127.000	5
Трой	8	90	7	31	88.500	12
Боффало	8	60	7	31	141.000	12
Разом	72	620	41	208	$651.500	53
Округи Ню Джерзі						
Нюарк	19	150	4	51	$246.500	18
Джерзі Ситі	10	115	8	58	313.000	18
Перт Амбой	12	100	6	29	119.000	15
Пассейк	5	40	1	35	169.000	15
Разом	46	405	19	173	$847.500	66
Округи Ілиной, Мишиген і Огайо						
Чікаго, Ілл.	32	310	11	106	$498.000	29
Детройт, Миш.	20	170	11	69	299.000	27
Клівленд, Огайо	21	180	9	33	112.000	8
Янгставн, Огайо	9	40	12	17	97.000	4
Разом	82	700	43	225	$1,006.000	68
Округи Нової Англії						
Ню Гейвен, Конн. ...	16	100	3	22	$33.500	1
Бостон, Масс.	6	35	1	13	32.000	4
Вунсакет, Р. Ай	6	25	—	22	151.000	6
Разом	28	160	4	57	$216.500	11
Округи Західніх Стейтів Америки						
Центральна	6	30	—	—	—	—
Міннеаполіс, Мінн. .	6	50	1	10	$59.000	—
Ст. Луїз, Мо.	4	20	—	—	—	—
Разом	16	100	1	10	$59.000	—
Необ'єднані Відділи в Америці	21	80	3	23	$154.000	1
Округи Канади						
Торонто, Онт.	22	200	6	69	$430.000	12
Монтреаль, Квеб.	7	60	9	46	183.00	14
Ніягара, Онт.	10	70	1	47	298.000	25
Захід Канади	14	70	—	6	62.500	—
Разом	53	400	16	168	$973.500	51
ЗАГАЛЬНА СУМА	430	3,215	200	1,259	$5,882.000	383

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ЛИПНЯ 1984 Р. ПРИЄДНАЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П.Ч.	Організатор	Число Відділу	Здобув членів
1.	В. Пастушок	231	61
2.	Олеся Орлян	144	23
3.	В. Гавриляк	316	23
4.	В. Шаран	407	23
5.	Й. Гаврилюк	360	22
6.	Квітка Стецюк	25	21
7.	Т. Бутрей	164	18
8.	Д. Кошильовський	183	18
9.	Стела Федик	292	18
10.	І. Хомко	42	17
11.	С. Гавриш	83	17
12.	Л. Гардінк	206	17
13.	В. Семків	379	16
14.	А. Джула	161	14
15.	В. Стефурин	169	14
16.	Юлія Ґуглик	259	14
17.	Д. Пищ	458	14
18.	Олена Олек-Скатт	22	13
19.	С. Приймак	217	13
20.	Христина Фуга-Ґербеги	269	12
21.	Маргарета Гентош	305	12
22.	І. Малко	320	12
23.	П. Тарнавський	375	12
24.	Л. Блонарович	34	11
25.	Анна Гарас	47	11
26.	Віра Баніт	473	11
27.	Р. Татарський	94	10
28.	Естер Фатюк	121	10
29.	Й. Чабан	242	10
30.	Я. Фішер	346	10
31.	П. Дяків	427	10

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ЛИПНЯ 1984 Р. ПРИЄДНАЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П.Ч.	Число Відділу	Місцевість	Здобув членів
1.	231	Кемден, Н. Дж.	60
2.	407	Торонто, Онт.	34
3.	42	Пассейк, Н.Дж.	28
4.	316	Рочестер, Н.Й.	23
5.	183	Детройт, Мич.	22
6.	360	Боффало, Н.Й.	22
7.	25	Джерзі Ситі, Н. Дж.	21
8.	434	Монтреаль, Квібек	20
9.	164	Бервик, Па.	18
10.	292	Детройт, Мич.	18
11.	206	Вунсакет, Р. Ай.	17
12.	379	Чікаго, Ілл.	16
13.	83	Філядельфія, Па.	15
14.	161	Амбрідж, Па.	14
15.	169	Едвардсвілл, Па.	14
16.	259	Чікаго, Ілл.	14
17.	375	Філядельфія, Па.	14
18.	458	Гамільтон, Онт.	14
19.	22	Чікаго, Ілл.	13
20.	94	Гамтрамк, Мич.	13
21.	217	Рочестер, Н. Й.	13
22.	221	Чікаго, Ілл.	12
23.	269	Екстон, Па.	12
24.	305	Магони Ситі, Па.	12
25.	320	Балтимор, Мд.	12
26.	451	Ґрінсби, Онт.	12
27.	34	Річмонд, Вірджінія	11
28.	47	Бетлегем, Па.	11
29.	473	Монтреаль, Квібек	11
30.	70	Джерзі Ситі, Н. Дж.	10
31.	121	Ром, Н. Й.	10
32.	144	Дойлеставн, Па.	10
33.	241	Вунсакет, Р. Ай.	10
34.	242	Фраквілл, Па.	10
35.	346	Клівленд, Огайо	10
36.	427	Ст. Кетринс, Онт.	10

ГОЛОВНИЙ УРЯД УНС

В Едмонтоні...

(Закінчення зі стор. 1)

В розмові із д-ром М. Суховерським довідуємося, між іншим, що це він, який вже довго працює в громаді, зорганізував в Едмонтоні та в Ріджайні відділи УН-Союзу, яких тут доволі мало.

Ось найбільше славний „едмонтонець", адвокат Петро Саварин, канцлер університету і голова Секретаріяту СКВУ, посвячує нам кілька годин часу, щоб показати свою резиденцію в університеті і разом з дружиною гостити в університетському клюбі. Знаходиться час говорити і про громадські справи і про успіхи на університеті. Подивляємо особисту подяку принца Чарлза і запросини до Лондону (бож це принц дістав почесний докторат з рук канцлера П. Саварина), десятки знімок з різних урочистостей та дістаємо в подарунок цікаву книжку про університет Альберти, з окремою присвятою.

Дім Легіслятури в Едмонтоні.

Скелясті гори з льодовиком у світлі сонця.

Ось збирається помимо літа та горячі ціла група пластунів у Пластовому Домі, щоб привітати нас зі справжньою пластовою дружбою і гостинністю. Тут, здається, єдине місце, де не відчуваємо різниці у способі життя та різниці у проблемах виховання пластової молоді. Слухаючи їхніх проблем та думок маємо враження, що ми перенеслися на кілька годин до Ню Йорку. Але ні, вже після дев'ятої вечора виходимо до спільної знімки на ясний ще город і це нам пригадує, що ми в Едмонтоні, де сонце куди пізніше заходить...

І світить воно тепло, як вечірньою порою сидимо у затишному городі С. і Я. Скрипників та гуторимо щиро, хоча майже кожний з присутніх з іншого міста, а то й іншої країни. Під впливом того тепла, навіть діловий у розмові з нами в Інституті проф. Манолій Лупул розтаяв видимо та слухаємо, як разом із господинею співає стару та добре відому галицьку пісеньку: „В гаю зеленім раз зі мнов, ягідки він збирав..."

І ллється це проміння цілими пригорщами через скляний дах до Дому Опіки св. Михаїла та загріває своїм теплом поморщені облич чя його мешканців, що привітливо до нас усміхаються.

І грається на мозолистій руці „залізного українця", коли він прощає нас біля свого дому, в часі, коли в Ню Йорку вже давно темна ніч.

І кидає довгими годинами свої проміння на широкі лани збіжжя, що тут у просторах Альберти доспіває щойно осінню.

І освічує холодні клаптики снігу та льоду на вершках Скелястих Гір, які нам показує у довгій мандрівці автом наш водій та організатор нашої подорожі Ігор.

* * *

Так, в Едмонтоні літом пізно заходить сонце і дає можливість мешканцям дов ше набирати в себе його тепло та обдаровувати ним щедро приїжджих зі сходу.

Вакаційні катехизації у пластових і сумівському таборах молоді

Впродовж цілого місяця липня ц. р. наша таборуюча молодь на „Вовчій Тропі" в Іст Четгемі, Н. Дж., на „Новому Соколі" біля Баффало Н. Й., на „Бобрівці" біля Гартфорду, Конн., та в Елленвіллі, Н. Й., не лише переводили свої літні ферії на дозвіллі, але й відбували також навчання із українознавчих предметів, катехизму і обряду. За релігійну частину літніх зайнять відповідальними були Сестри Служебниці із Епархіяльного Центру Релігійного Навчання, а саме: Сестра Кляра Голяк і Сестра Вернарда Хруник. Їм допомагали Сестри зі Словтсбурґу Евтимія і Розалія. В навчанні молоді були також затруднені і питомці богослови—диякон Іван Кащак і Кирило Ангелов, семінарист із Риму. Духовну опіку подавали і Св. Літургії та інші Богослуження служили для таборян отці Роман Чолій та Олександер Кенез.

Навчання відбувалося в дозвільній атмосфері, вбільшості на свіжому повітрі серед мальовничої природи. Науки подавано у приступний спосіб та зрозуміло для дітвори, так що учасники вислухали їх залюбки, радо сприймали та охоче засвоювали. Всі вони збагатили своє знання подаваних предметів, а тим скріпили свою любов до Бога, до нашої Святої Української Католицької Церкви та до славного минулого України і її народу.

Вільний від призначених зайнять час учасники і вчителі проводили біля ватр порізному забавляючись, співали народні та церковні пісні, а також announcing...

Проф. М. Тарнавецький...

(Закінчення зі стор. 1)

лиці стейту Мінас Ґераіс, в Бразилії. У групі спеціялістів, що складалася з чотирьох осіб, був проф. Михайло Тарнавецький.

Проф. М. Тарнавецький відповідає за дві головні технологічні ділянки: транспорацію електричної енерґії, в основному з кітловини Амазон при допомозі прямого або змінного струму високого вольтажу; поєднання всіх електричних сіток, які ще й досі там працюють по різних районах і навіть стейтах індивідуально, в одну ефективну систему.

У зв'язку з цим у Федеральному університеті в Бельо Горізонте проф. Тарнавецький прочитав два курси та провів низку семінарів Учасниками курсів були професори університету та практикуючі інженери з енерґетики.

Повернувшись з Бразилії проф. Тарнавецький поїхав на міжнародну конференцію у Парижі, де проводив технологічно-дослідчими нарадами міжнародної дослідчої Групи ч. 14, яку він очолює.

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНОЗНАВСТВА

Управа Патронату НТШ-Сарсель (Франція) у Торонто, Канада

щиро дякує всім Жертводавцям, які склали щедрі грошові датки на ФОНД ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНОЗНАВСТВА „ЗАМІСТЬ КВІТІВ" на могилу

св. п.

МАРІЇ з БАЧИНСЬКИХ ЗЕЛЕНОЇ

пластової сеніорки, члена куреня „Ті що греблі рвуть", визначної громадянки, співзасновниці і довголітнього члена Управи Патронату,

яка відійшла у вічність 29-го червня 1984 року.

200.00 дол. — Зелена Ольга, дочка.
100.00 дол. — Пежанський Михайло і Любов.
60.00 дол. — Демків Юрій і Володимира.

По 50.00 дол. — Борис Евген і Олена, Бошко Андрій і Оксана, Винників Дарія, Гарух Богдан і Ярослава, Гаврилюк Орест і Анна, Закидальський Тарас і Оксана, Зелений Юрій і Ніна, Зелена-Санфорд Анна, Комарницький Ігор і Оксана, Миндюк Богдан, Слободян Ярослав.
Разом $600.00

По 30.00 дол. — Бігус Мирослав і Марія, Весоловська Ольга, Голод Марія і Харитя, Зорич Ярослава, Нагніт Іван, Дарія і Орися.
Разом $150.00

По 26.00 дол. — Коренець Ганна.

По 25.00 дол. — Боднар-Соломон Омелян і Марта, Борис Надія, Борис Юрій і Надя, Вжесневський Роман і Ірина, Ганкевич Теодозія, Ганкевич Петро й Іванна, Ганківський Асколд і Рома, Горохович Антоніна, Гуцуляк Ераст, Ґула Богдан і Неоніля, Закидальська Н., Зелена Анна, Зелений Ігор і Аніта, Зелений Ростислав і Ірина, Даревич Юрій і Дарія, Курис Юрій, Левицька Віра, Лисобей Христина з родиною, Лучків Володимира, Мончак Мирон і Богданна, Н. Н., о. Паньків Дмитро, Попадюк Марія, Савяк Оксана, Субтельний Орест і Марія, Ференцевич Юрій і Христина, Франів Іван, Хабурський Омелян, Чорний Нестор, Щука Ярослав, Марія, Софія і Андрій, Яців Богдан і Іванна.
Разом $775.00

по 20.00 дол. — Базилевич Христина, Боднарук Лідія, Бубела Петро, Бугель Андрій і Галя, Бриґідер Іванна, Ващук Марта, Велигорський Ігор і Богданна, о. Ганкевич Роман і Ольга, Ганкевич Марта і Віра, Головатий Мирон і Наталія, Грабович Роман і Ірина, Джулинський Орест і Таня, Елнів Ярослав, Зелена Дарія, Голик Степан і Дарія, Комарницька Марія, Косевич Ганна, Кузь Володимир, Кривинюк Василь і Орися, Лаптута Ярослав, Левицька Іванна, Левицький Ярко і Дарія, ЛУКЖ церкви св. Миколая, Маланчій Віра, Максимець Василь і Марія, Мармаш Люба, Марунчак Дмитро, Мриц Роман і Ніна, Мудрик Марія, Набережна Марта, Навроцький Юрій і Христина, Олесь Марія, Онищук Богдан і Таня, Палієнко Василь, Палій Лідія, Паук Галина і Рома, Пеленська Марія, Пенцак Леонід і Ганна, Перфецький Лев і Марія, Прокопець Вадим і Володимира, Радь Василь, Смеречинська Уляна, Соколик Ярослав і Оксана, Спира Юзек і Марта, Стасів Ксеня, Старосольська-Любович Уляна, Стецура Ольга, Тарнавський Омелян і Олександра, Туркевич Володимир з родиною, Федейко Ольга, Хомяк Олександер, Храплива Марія, Цибульський Михайло і Дарія, Чарка Богдан і Віра, Шкільник Ілля, Шкляр Олена, Юник Богдан, Юник Микола і Галина, Янішевський Василь.
Разом $1,180.00

По 15.00 дол. — Костецька Віра з родиною, Максимів Осипа, Сахрин Володимир і Марія, Спольська Марія.
Разом $60.00

По 10.00 дол. — Бабій Юрій, Баєр Петро, Бачинський Володимир і Емілія, Білик Софія, Болюбаш Христина, Буцик Степанія, Вацик Василь, Вітер Михайло, Винницька Ярослава, Горбань Мирослав і Марія, Гороховянка Марія, Ґеник-Березовський Степан і Марія, Держко Олександер і Галина, Джуґлей Іван, Джуґлей Олександер, Дичок Уляна, Дувало Ірина, Дуда Зенон, Заставний Ярослав, Зіняк Микола і Ольга, Зобнів Омелян і Віра, Іванусів Божена, Кейс Віталій і Таня, Кецала Оксана, Ковалик Роман і Олександра, Копач Роман і Олександра, Комарницька Наталія, Кушнір Омелян, Лижник Богдан, Лисяк Богдан і Марія, Ломаґа Роман і Ярослава, Лялюк Богдан, Мармаш Ганна, Микитюк Рома, Манастирський Іван, Мармаш Степан і Марія, Мойсяк В., Мох Іванна, Неґрич Марія, Павлишин Марія, Проць Володимир і Ольга, Реплянський Григорій і Марія, Реплянська Марта, Романець Степан і Степанія, Сокольський Остап і Зоряна, Сорока Кука, Пендзей Богдан і Люба, Татарський Зенон і Христина, Терлецький М. Юрій, Тесля Іван і Юлія, Туркевич Степанія, Турко Ярослава, Чайківська Марія, Юрчук Віра, Яківчик Любомир і Степанія, Яцик Петро.
Разом $560.00

По 5.00 дол. — Ґеник-Березовський Роман і Дарія, Еліяшевська Ольга, Калимо З. А., Копач Юрій, Ліщинська Я., Лихач Юстин.
Разом $30.00

Всього $3,741.00

Patronat — NTSH, Sarcelles
16 Bracondale Hill Rd., Toronto, Ont. M6G 3P4 Canada

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашої Найдорожчої МАМИ, БАБУСІ І ПРАБАБУСІ

бл. п.

АНТОНІНИ МАШТАЛЄР

і в пам'ять Найдорожчого БАТЬКА У СОРОК СЬОМУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

бл. п.

ІВАНА МАШТАЛЄРА

та В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашої Найдорожчої ДРУЖИНИ, ДОНЬКИ, СЕСТРИ, ТЕТИ, СЕСТРІНКИ І БРАТОВИ

бл. п.

ОЛЬГИ МАШТАЛЄР

відправляться

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ з ПАНАХИДАМИ

в суботу, 29-го вересня 1984 року в слідуючих церквах:

св. Юра в Ню Йорку, Н. Й., о год. 8:30 ранку;
Непорочного Зачаття ПДМ в Дітройті, Миш., о год. 7-ій веч.;
св. Володимира Вел., в Ютиці, Н. Й., о год. 7-ій ранку.

Просимо Рідних і Знайомих згадати наших Дорогих Покійних у своїх молитвах.

РОДИНА

В ТРЕТЮ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Дорогого ЧОЛОВІКА, БАТЬКА І ДІДУСЯ

бл. п. д-ра

АЛЕКСАНДРА МАРІТЧАКА

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

у вівторок, 2-го жовтня 1984 року, о годині 8:30 в церкві Непорочного Зачаття в Гемтремк, Миш.

Рідних, Приятелів і Знайомих просимо згадати Покійного в цей день у своїх молитвах.

МАРІЯ — дружина
АЛЕКСАНДЕР — син з дружиною і дітьми

В ДЕСЯТУ НЕЗМІННО СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Незабутнього МУЖА, БАТЬКА І ДІДУНЯ

бл. п. інж.

ІВАНА ЯМРОЗИКА

відправиться

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в церкві св. Юра в Ню Йорку, Н. Й.
в неділю, 30 вересня 1984 р., о год. 10-ій ранку

Про молитви за спокій душі Дорогого Покійника просять

ДРУЖИНА, ДІТИ І ВНУКИ

УПОКОЇВСЯ В БОЗІ О. ПРОТОПРЕСВІТЕР МИХАЙЛО ЯРОШ

Дня 2-го вересня 1984 р. Б. з волі Всевишнього відійшов у Вічність на 75-му році життя Декан Філядельфійського Деканату, Член Ради Митрополії УПЦеркви в США і настоятель церкви Успіння Пресвятої Богородиці в Честері, Па.

бл. п. о. Протопресвітер

МИХАЙЛО ЯРОШ

У невимовному смутку і жалю, Отці Філядельфійського Деканату УПЦеркви, складають глибоке співчуття Вдові по Покійному — паніматці Марії Ярош, та ласкаво просять всіх Отців нашої Церкви помолитися за спокій Душі Покійного в одну з найближчих неділь і зібрати пожертви на Фонд ім. о. протопрес. Михайла Яроша для потребуючих Вдів по Священиках, що є при нашому Пенсійному Фонді.

Управа Філядельфійського Деканату УПЦеркви

Ділимося болючою вісткою, що 13-го серпня 1984 р. в Чернівцях, Україна, упокоїлась в Бозі на 94-му році бурхливого життя

наша Найдорожча МАТИ, БАБУНЯ І ПРАБАБУНЯ

бл. п.

Михайлина Михайлівна КОБИЛЯНСЬКА з дому Зубик

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відбулися в Скалаті, Україна і там Вона похована біля свого Мужа, а нашого Незабутнього Батька св. п. Андрія Кобилянського.

Просимо згадувати Їх у своїх молитвах.

РОДИНА в Америці, Україні, Австрії і Польщі

ЗАВІЩАННЯ

(Закінчення зі стор. 3)

Прислуховуюся до Голосу Господнього, що мовить: „Я-Альфа і Омега, початок і кінець, хто єсть і хто був і хто приходить, Вседержитель". (Одкр. 1,8). І я, як колись Йоан, „брат наш і спільник у скорботі й у царстві і в терпінні в Ісусі" (Одкр. 1,9), провіщаю вам таємницю того, що бачу і що має наступити.

Бачу Церкви-дочки нашої української Церкви на різних континентах землі. Раз сяють вони як зорі, то знову блискотять як блукаючі вогники... Тому до них моє Слово.

До Церкви-дочки, найближчої до морозної Полярії кличу: „Знаю твої діла, що ні зимний ти, ні гарячий. Якби ти зимний був, або гарячий!... Бо кажеш: Багатий я, і розбагатівся, і в нічому потреби не маю... То ж будь ревний і покайся". (Одкр. 3,15-17, 19).

Перед моїм зором виникає сусідня Церква-дочка в країні, що вітає пришельця монументом, символом свободи і місто-колиску свого родження і росту назвала „Братньою любов'ю". В ньому також колиска, де родилась і росла перша дочка української Церкви-Матері за морями. Благаю тебе гласом Господнім: Христос дав тобі „ключ Давидів, символ сили і влади (пор. Іс. 22, 22-25; Одкр. 3,7), ключі смерти і аду" (Одкр. 1,18), „знаю твої діла..." І всі пізнають, що я полюбив тебе; якщо ти збережеш „слово терпіння мого, то і я тебе збережу від години спокуси, що має прийти на вселенну... (Пор. Одкр. 3, 8-10). Не спокушайся, отже, а будь оборонцем невільних і терплячих Твоєї Церкви-Матері! Будь живим свідком братолюбія!

На півдні бачу очима своєї душі молоду ще Церкву-дочку, на континенті, що його благословляє з приморської гори Спаситель — Христос. Благословляю і я тебе, смиренна, як твій праобраз, Церкво-дочко! Слухай Голосу Господнього, що несеться до тебе: „Знаю твоє горе і твою вбогість, а в тім ти багата... Будь вірна до смерти і дам тобі вінець життя (пор. Одкр. 2, 9-10).

З вдячністю мислю про Церкву-дочку на землі антиподів і в молитві передаю їй Голос Господній: „Знаю діла твої і любов, і віру і службу, і терпеливість твою..." (Одкр. 2, 19).

Ти, хоч за морями така далека, та вузлами духа і серця така близька до Церкви-Матері! Благословляю тебе і молю: Витривай у вірі батьків, в любові до братів своїх, у служінні Церкви-Матері своїй! І нагородою для тебе нехай буде „зірка досвітня", (Одкр. 2, 28), яку дасть тобі Господь.

З болістю у серці споглядаю на Церкву-дочку в Альбіоні. Не говоритиму вже до тебе більше, бо бачу свою кончину. Та коли голос мій, голос Глави Української Церкви не доходив до твоїх верхів і не зворушував їхнього сумління, тоді послухай голосу Того, „хто має меч двосічний гострий: Знаю де живеш — там, де трон сатани: І держиш ім'я моє, і не зрікся віри моєї... Але маю проти тебе трохи, бо там є у тебе ті, що держаться учення Валаама, який навчив Валака кинути камінь спотикання перед синами Ізраїля... Покайся, отже..." (Одкр. 2, 12-14; 16).

Зі свого горба, неначе зі скелі Патмосу, гляджу на Церкву-дочку в країнах доокола мене, на старому континенті. Молюся за неї, яку розорюють кордони і розділюють заслони, а Голос Господній мовить до неї: „Знаю твої діла... Ніби жива, а мертва ти. Будь чуйною і укріплюй решту, що їй скоро померти, бо я не знайшов твої діла завершеними перед Богом моїм... Згадай, отже, як прийняв і слухав, збережи і слухай, збережи і покайся..." (Одкр. 3, 1-3).

* * *

І серед отих видінь, що виникають перед моїми очима, бачу престольний град Київ на моїй рідній Землі. На прощання мовлю до нього словами Одкровення: „Знаю діла твої і труд твій і терпеливість твою, і що не можеш переносити злих; і ти випробував тих, що звуть себе апостолами, а не є ними, і знайшов їх ложними: І терпеливість маєш, і страдав ради імени мого, і не знемігся..." (Одкр. 2, 2-3). То ж Голос Господній звістує тобі: „Здвигну світильник твій..." (Одкр. 2, 5). А я, твій Син, прощаю тебе: „Світися, світися", наш Єрусалиме, і востанеш у древній славі твоїй!

* * *

Оце моє видіння, Дороге моє Духовне стадо, переповідаю вам і передаю вам як Напуття у вашому паломничанні!

* * *

Не був би я люблячим батьком і добрим пастирем, якщо б призабув своїх найближчих трудівників. Це ті духовні отці, монахи і сестри-монахині, які впродовж мого перебування на оцьому римському острові творили мою духовну родину. Вони слухали мене, як батька, вони трудилися разом зо мною, вони служили мені, їхньому Пастиреві, своїм знанням, своєю невтомною працею, вони молилися за мене і разом зо мною, вони огортали мене своєю любов'ю; вони помагали мені і клопоталися за мене, коли я знемігся на старості літ. Вони ділили зі мною мою радість і мій біль, вони помагали мені нести важкий хрест В'язня Христа ради! Зі щирого батьківського серця дякую вам і благословляю вас своєю немічного десницею! І молю Всемогучого Бога, в Тройці Святій єдиного, щоб Дух Святий вас освячував і просвічував, зберігав і окрилював у вірному служінні своїй рідній Українській Церкві!

* * *

Поховайте мене в нашому Патріяршому Соборі Святої Софії, а як воплотиться наше видіння і востане на волі наша Свята Церква і наш Український Нарід, занесіть мою домовину, в якій спочину, на рідну Українську Землю і покладіть її у храмі Святого Юра у Львові, біля гробниці Слуги Божого Андрея. Вмираю і відходжу з цього світу, як той, кого він, Сл. Бл. Митрополит Андрей, Глава нашої Церкви, властю своєю покликав на Екзарха Великої України. Якщо такою буде воля Божа і бажання Українського Божого люду, складіть мою домовину в підземеллях оновленого Собору Святої Софії. В підземеллях Київської тюрми мене довгими роками мучили, коли був живим, в підземельній гробниці оновленого Собору Святої Софії Київської спокійно спочив би я, бувши плоттю вмерлим!

* * *

Поховайте, Браття і Діти мої, та „кріпіться в Господі в силі кріпости Його. Зодягніться в усе оружжя Боже, щоб ви могли стати супротив хитрощів диявольських. Бо наша боротьба не є проти крови і плоті, але проти начальств і властей, проти правителів тьми віку цього, проти піднебесних духів злоби. Ради цього прийміть усе оружжя Боже, щоб ви змогли противитися в день лютий і, все довершивши встояти. Станьте, отже, опоясавши бедра ваші істиною і зодягнувшися в броню правди, й обувши ноги в готовість благовістування миру. А над усе, прийнявши щит віри в якім зможете вгасити всі стріли лукавого. І прийміть шолом спасення, і меч духовний, що є Глагол Божий!" (Еф. 6, 10-17).

* * *

„Сидячи на санях на дорозі в далечінь..." молитву мовлю до нашої Небесної Заступниці і Владичиці, Богородиці — Приснодіви: Прийми під свій Могутній Покров нашу Українську Церкву і наш Український Нарід!

* * *

Благодать Господа Нашого Ісуса Христа, і любов Бога і Отця і причастя Святого Духа нехай буде з усіма вами! Амінь!

†Смиренний Йосиф
Патріярх

Внизу поміщуємо фото із закінчення Завіщання з власноручним дописом Патріярха Йосифа.

Смиренний Йосиф
Патріярх

Віктор Мішалов у Лос Анджелесі

Дев'ятого вересня о 3-ій год. по полудні в залі Українського Культурного Цент- Осередку при вул. Мелроз 4315, мав початися концерт бандуриста-віртуоза Віктора Мішалова, який, повертаючись з Канади в Австралію, зупинився в Лос Анджелесі, сконтактувавшись з великим любителем співу й музики, священиком Ст. Галиком-Голутяком, що відразу заходився улаштовувати концерт.

О 3-ій год., як звичайно, концерт не міг початися, а лише о 3:30. Отець Галик-Голутяк промовив коротко до зібраних,—не дуже чисельних,—декілька речень про особу бандуриста Віктора Мішалова, після чого на сцену вийшов 24-літній бравий молодець з концертовою бандурою в руках, готовий служить громаді. Заля дружньо вибухла оплесками; видно було, що Віктор Мішалов вже самою зовнішністю заімпонував каліфорнійцям. Панотець у короткому слові зазначив, що програму заповідатиме сам гість.

І ми почули: першою точкою буде „Верховино". Більшості зібраних відома ця пісня, так би мовити, славень карпатської краси-природи. Але цю чудову мелодію Мішалов на своїй бандурі так філігранно опрацював, розвинув варіяціями, що зачарував слухачів. Другою точкою була також популярна народна мелодія „Ой, не ходи, Грицю", також омузичена бандурою Мішалова і так само полонила звуками. До речі, хоч, може, й випадково, але вийшло дуже „по-соборницьки" „Верховино" репрезентує мелос українського заходу, а „Гриць"—українського сходу.

Наступна пісня—„Львівські фрагменти" муз. Григорія Китастого, а за нею—дума „Плач невольників". Тут вже до звуків бандури приєднався чистий і сильний з якимсь справді епічним забарвленням бас виконавця. Дуже вартісна, імпозантна ця річ. Поруч із останньою піснею першої частини програми—„1933 рік", про голод, текст Ол. Веретенченка, муз. Л. Гайдамаки, це дві, можна сказати, коронні речі з репертуару Віктора, в яких говорить не лише бандура, а й голос бандуриста. Щоправда, до цих обох пісень слід додати ще „Думу про Марусю Богуславку", яку концертант зумисно помістив у середині другої частини.

У другій частині В. Мішалов виконав інструментальну перлину Г. Китастого „Гомін степів", одну річ з европейської клясики „Пасакалія" Генделя і проспівав дві жартівливі пісні (третя „Ти сказала прийди, прийди" виконана „на-біс"): „Чи я, мамо, не доріс?" і „Три діди".

Останньою була популярна австралійська пісня, „Вальцінг Матільда" в муз. обробці В. Мішалова. Гарна це річ і гарна бандурна інтерпретація її В. Мішаловим.

Накінець скажемо загально: вдало дібрана програма концерту і висока майстерність виконання справили незабутнє враження на слухачів, що були в залі УКО.

В особі Віктора Мішалова українська громада діяспори має першорядну мистецьку одиницю, яка заслуговує не лише на моральну, а й всебічну матеріяльну підтримку.

Анатоль Юриняк

Концерт найменших на Союзівці

Леся і Катруся Дурбаківні

Союзівка.—У літньому сезоні відбувається на Союзівці багато успішних виступів нашої молоді не тільки в кінці тижня, але й серед тижня. Завдяки щасливій обставині, що на Союзівці перебувало багато дітей, 15-го серпня ц. р. влаштовано дитячий концерт пісень, музики, танців, деклямацій, діялогів. Виступало біля 30 дітей, між ними Марта й Ганна Палажаївни з Клівленду. Одначе, найбільше сподобалися публіці наші найменші „співачки"—Леся (4 і півроку) і Катруся (2 і півроку) Дурбаківні, доні інж. Івана Романа й Марусі Дурбаків з Ремзесу, Н. Дж. Вони проспівали своїми милими голосочками давню пісню „Карі очі", що їх навчила їхня бабуся П. Садницька. Леся тримала в руках гучномовець, вони обидві співали до нього так, що їхні голоси чути було на великій залі „Веселки". Вони дістали найбільше оплесків. Вкінці Леся не знала, що робити з гучномовцем і кинула його на сцену, що викликало загальний сміх. Ці дівчатка вміють співати багато наших пісень, і вони ще не раз виступлять на Союзівці.

Це дуже гарний почин, варто його продовжувати в найближчому сезоні, бо він притягне багато наших найменших, їхніх батьків і рідню на Союзівку.

Співолюбець

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МИКОЛА ЮРЕЧКІВ, член УНС Відд. 379-го ім. св. Юра в Чикаго, Ілл., помер 8-го серпня 1984 року на 91-му році життя. Нар. 15-го листопада 1892 року в Мельниці, Україна. Членом УНС став 1942 року. Похорон відбувся 10-го серпня 1984 року на цвинтарі св. Миколая в Парк Ридж, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
Василь Семків, секр.

Інсп. **Осип БАКАЙ**, член УНС Відд. 430-го Т-ва „Дністер" у Філядельфії, Па., помер 8-го серпня 1984 року на 87-му році життя. Нар. 1897 року в Україні. Членом УНС став 1948 року. Залишив у смутку дружину, невістку і дві внучки, правнука і дальшу родину. Похорон відбувся 11-го серпня 1984 року на цвинтарі Пречистої Діви Марії на Факс Чейсі у Філядельфії, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Іван Кнігницький, секр.

МИХАЙЛО ТЕРЛЕЦЬКИЙ, член УНС Відд. 348-го, в Янгставні, Огайо, помер 7-го червня 1984 року на 72-му році життя. Нар. 19-го березня 1912 року в Україні. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Марію, дочок Ірену Шарон і Марію Анну Кол та сина Михайла. Похорон відбувся 9-го червня 1984 року на цвинтарі Пайн Вю у Воррен, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

ЕВДОСІЯ РИМАР, член УНС Відд. 220-го ім. св. Петра і Павла в Чикаго, Ілл., померла 13-го червня 1984 року на 77-му році життя. Народилася в Україні. Членом УНС стала 1967 року. Залишила у смутку синів Фреда і Андрія з родинами і шість внуків. Похорон відбувся 16-го червня 1984 року на цвинтарі св. Воскресіння в Джастис, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар.

МАРІЯ ЖОВНІРІВ-ГОЛОВАТА, член УНС Відд. 153-го ім. Л. Мишуги у Філядельфії, Па., померла 16-го червня 1984 року на 84-му році життя. Нар. 1900 року в Україні. Членом УНС стала 1935 року. Залишила в смутку дочку Любу та брата. Похорон відбувся на цвинтарі Овкленд у Філядельфії, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
І. Скіра, секр.

РОМАН ГЛАДУН, член УНС Відд. 316-го Т-ва УНДім в Рочестері, Н.Й., помер 24-го квітня 1984 року на 83-му році життя. Нар 1901 року в селі Черче, пов. Рогатин, Україна. Членом УНС став 1939 року. Залишив у смутку дочку Віру Ґолдман. Похорон відбувся 27-го квітня 1984 року на цвинтарі в Савтгемптоні, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

АННА СЕНЬКІВ, член УНС Відд. 128-го ім. Тараса Шевченка в Клифтон Гайтс, Па., померла 5-го травня 1984 року на 83-му році життя. Нар. в селі Вязниця, пов. Ярослав, Україна. Членом УНС стала 1948 року. Залишила у смутку синів Богдана, Еміля і Володимира. Похорон відбувся на цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі у Філядельфії, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Михайло Ґлова, секр.

АВГУСТИНА ХОМА, член УНС Відд. 14-го Т-ва „Чорноморська Січ" в Нюарку, Н. Дж., померла 6-го червня 1984 року на 88-му році життя. Нар. 1895 року в селі Н. Бірки, Україна. Членом УНС стала 1962 року. Залишила у смутку доньку Любу Стефанівську і сина Ігоря з родинами. Похорон відбувся 9-го червня 1984 року на цвинтарі св. Андрея в Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!
М. П. Отрок, секр.

ПЕЛАГІЯ КОРОВНИК, член УНС Відд. 14-го Т-ва УСВТ „Ч. Січ" в Нюарку, Ню Дж., померла 8-го грудня 1983 року на 72-му році життя. Нар. 1911 року в селі Почино-Софіївка, Україна. Членом УНС стала 1949 року. Залишила у смутку сина Леоніда, дочок Лідію і Любу Бодрук. Похорон відбувся 12-го грудня 1983 року на цвинтарі в Льос Ґатос, Каліфорнія.

Вічна Їй Пам'ять!
М. П. Отрок, секр.

СЕМЕН ГАВРИЛИШИН, член УНС Відд. 397-го ім. св. Ольги у Філядельфії, Па., помер 26-го січня 1984 року на 81-му році життя. Нар. 1903 року в селі Микитинці, пов. Станиславів, Україна. Членом УНС став 1956 року. Залишив у смутку синів Михайла, Романа і Володимира з родинами, та дочку Марію Розу з родиною. Похорон відбувся 31-го січня 1984 року на цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі у Філядельфії, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Управа.

АНТОН СКИРЧУК, член УНС Відд. 320-го Б-ва Пресв. Тройці, помер 10-го серпня 1984 року на 24-му році життя. Нар. 1960 року в Балтиморі, Мд., а членом УНС став 1980 року. Залишив у смутку батьків Петра і Рут і трьох братів Петра, Романа і Мирона. Похорон відбувся 14-го серпня 1984 року на цвинтарі св. Михайла в Балтиморі, Мд.

Вічна Йому Пам'ять!
Іван Малко, секр.

Д-р **ІЛЛЯ АНДРУСЯК**, член УНС Відд. 174-го Т-ва „Ватра" в Дітройті, Миш., помер 10-го серпня 1984 року на 75-му році життя. Нар. 1909 року в Україні. Членом УНС став 1961 року. Залишив у смутку дружину Марію, братову Тетяну зі сином Андрієм та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 12-го серпня 1984 року на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

БОГДАНА ТАРНАВСЬКА, член УНС Відд. 316-го Т-ва Укр. Нар. Дім в Рочестері, Н.Й., померла 11-го серпня 1984 року на 64-му році життя. Нар. 1920 року в Бучачі, Україна. Членом УНС став 1950 року. Залишила у смутку синів Ореста і Ігоря. Похорон відбувся 13-го серпня 1984 року на цвинтарі св. Гробу в Рочестері, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар.

АННА САВИЦЬКА, член УНС Відд. 373-го Т-ва „Сестер Любови" в Ст. Луїсі, Мо., померла 11-го серпня 1984 року на 89-му році життя. Нар. 23-го листопада 1894 року в Мадярщині. Членом УНС стала 1933 року. Залишила в смутку доньку Стеллу Фабік і сина Михайла. Похорон відбувся 14-го серпня 1984 року на цвинтарі Мавнт Кармел в Беллвіллі, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!
Ярослава Вілліямс, секр.

● РОЗШУКИ ●

Бл. п.
ІВАН БАБІЙ
директор Української Академічної Гімназії в 1934 р. загинув трагічно. Членів Його родини, Його б. учеників або когось, хто міг би дати докладні відомості про померлого, прошу про відповідь на адресу:
THEODORE G. WANIO
112 Devon Dr.
Clearwater Beach, FL. 33515
Tel.: (813) 663-1716

Табір на „Новому Соколі"

Цього літа успішно відбулися пластові табори юнацтва і новацтва на оселі „Новий Сокіл" в Норд Калінс, Н. Й., в днях від 7-го до 28-го липня. Загальне число таборовиків, крім адміністративного персоналу, було 57 юнаків, 60 юначок, понад 40 жовтодзюбиків у новацьких таборах і 26 виховників. Число було більше ніж у попередніх роках і тому вимагало більшої праці і уваги виховників. Адміністратори оселі і пластові виховники, булавні, не мали надзвичайних труднощів і виконували свої обов'язки бездоганно, за що пізніше одержали загальне признання від КПС і вдоволених батьків тих дітей, що таборували.

Всі табори були під опікою і наглядом пл. сен. Ярослава Пришляка, який заслужив собі серед пластової молоді за його довгі роки праці для організації Пласту загальновідоме псевдо „Братчик Славко". Він був також комендантом новацького табору. Юнацькі табори провадили ст. пл. Роман Поліщук і ст. пл. Наталка Шпічка.

Програми таборів були різноманітні, включали теренові гри й змаги, гутірки-інструктажі, плавання, спортові змагання. Виховники дбали про те, щоб щоденні таборові зайняття були доповнені співом й танками, прогулянками і ватрами, які молодь дуже охоче приймала. Одною із важливіших імпрез було свято Івана Купала, а головною атракцією тоді були вечірні фейєрверки", майстерно влаштовані „басейниками"-інструкторами.

Під час другого тижня таборування оселя влаштовує традиційний „День Пластуна". Це дводенна відкрита імпреза для батьків і приятелів з показом різних пластових вмілостей, впоряду, дефіляд, народних танців і співу, атлетичних змагань і плавання. „Велика Ватра" звичайно присвячена нашим культурно-історичним подіям. Цього року святочну ватру було присвячено борцям УПА.

Табори відбули дві більші прогулянки, одну теренівку пішки до найближчої річки, віддаленої приблизно на 8-9 миль, а другу, розривкову, відбуто автобусами. Юнацькі табори відвідали відоме в нюйоркському стейті розривкове місце Дерієн Лейк, а новаки відвідали Марін Ленд на канадському боці Ніягари.

„День Розвідувача", під час якого старші юначки і юнаки перебрали на себе функції виховників і провідників табору, був добре зорганізований і приніс велику користь у вихованні молодечих характерів. На протязі тритижневого таборування пластова молодь мала змогу здавати різні іспити практичного пластування, фізичної вправности, атлетики і водного рятування.

Слід згадати також розвагові спортові змагання у „софт-бол" поміж таборовими виховниками і змагання копаного м'яча „пластової булави" проти американської дружини зі сусіднього містечка в Норд Каллінс.

Табор відвідав крайовий комендант юнацтва Юрій Тарасюк, також й інші члени Крайової Пластової Старшини. Комісія КПС у спільній зустрічі з управою Оселі „Нового Сокола" висловила своє вдоволення із співпраці, що існувала поміж виховниками і адміністрацією, різноманітної програми таборування і тим, що кваліфіковані інструктори плавання, „басейники", давали лекції плавання усій дітворі. Крайовий комендант юнацтва оцінив спеціяльний контракт-умову поміж пластовою оселею і управою американської школи поблизу оселі, яка дозволила нашим пластунам вживати їхню спортову площу.

Опікун оселі пл. сен. Ярослав Пришляк на закінчення таборів звернув увагу пластунам на те, що треба шанувати свої рідні звичаї і плекати українську мову. Він і адміністрація оселі були вдоволені тим, що пластова молодь гідно себе репрезентувала, на оселі не було жадних неприємних випадків порушень дисципліни.

Таборовики поверталися додому вдоволені спільно пережитими пригодами. Деяким було тяжко розставатися з приятелями. Багато учасників обіцяли повернутись на „Новий Сокіл" в наступному році. Члени управи та виховники заслужили собі на відпочинок, головно ті, які відбули пластові вишколи у Лісовій Школі, Школі Булавних або інші, що поїхали на дальші пластові вишколи.

„Новий Сокіл" знову виконав свій корисний обов'язок у відношенні до української молоді.

Ст. пласт. Скоб
Мирон Рабій

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

„Волошки"...

(Закінчення зі стор. 1)

року. Завданням ансамблю є плекати і розвивати українську танечну культуру.

„Волошки" в дуже короткому часі стали відомою мистецькою одиницею на північному сході ЗСА і Канади, де вони з успіхом і багатократно виступали. Цієї весни ансамбль „Волошки" відбув виступи в Клівленді та Дітройті. Тепер ансамблем керує Олександер Граур, що є його мистецьким керівником та Софія Януш, яка є також солісткою ансамблю. В репертуарі „Волошок" є сорок танків укладу переважно цих двох визначних хореографів.

„Волошки" з великим успіхом виступали 10-го серпня на відомому Українському Фестивалі в Ню Джерзі, у репрезентативному концерті у Робін Гуд Делл.

Ансамбль „Волошки" нещодавно відбув вибір нової Управи на концертовий сезон 1984-1985 року. До Управи увійшли: Ричард Де Сіна, голова; д-р Ричард Ганусей, заступник голови; д-р Ігор Кунаш, секретар; Томас Джілетт, скарбник; Люїза Граур Де Сіна, фінансова референтка; Ева Безушко, голова костюмового комітету; і Віра Хомик, референтка здобування нових членів. Ці три членки нової Управи ансамблю є також провідними танцюристками ансамблю.